

Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą (w religię islamu, w Koran i proroka Mahometa) spośród Ludzi Księgi (Żydzi i chrześcijanie) oraz Al-Mushrikûn, ci będą przebywać w ogniu piekielnym. Oni są najgorsi ze stworzeń.

(<https://quran.com/98/6>, Muhsin Khan)

Czy islam jest naprawdę religią miłosierdzia Bożego?

Przysłano mi kilka artykułów opublikowanych na stronie misyjne.pl odnośnie islamu. Chciałbym niniejszym odpowiedzieć na pierwszy z nich a mianowicie na artykuł zatytułowany „Islam religią miłosierdzia Bożego“, ponieważ znajduje się w nim mnóstwo niedociągnięć, błędów, kłamstw, niedopowiedzeń a często brakuje również źródeł – ogólnie można by powiedzieć, że artykuł ten jest pełen islamskiej Takijji. Przejdźmy więc od razu do pierwszego pytania:

Czy islam uznaje wszystkie poprzedzające go religie, akceptuje wszystkich proroków i księgi zesłane różnym ludom w różnych epokach historycznych?

Niestety nie. W Koranie występuje zasada abrogacji, która pojawia się w dwóch miejscach: w surze 2:106 oraz w surze 16:101. Oznacza to, że wszelkie pokojowe wersety, takie jak werset 2:256 lub werset 2:62 – który powtarza się w rozdziale 5:69 – otrzymują status wersetów anulowanych i zastąpionych późniejszymi wersetami nawołującymi do walki i ujarzmiania niewiernych, czyli niemuzułmanów. Zazwyczaj twierdzenia o uznawaniu innych religii przez islam, o wszechogarniającej akceptacji i tolerancji ze strony islamu wobec innych wyznań są właśnie połączone z takimi unieważnionymi wersetami a szczególnie z wersetem 2:265, 2:62 oraz na przykład 109:6.

Zaprawdę! Ci, którzy wierzą i ci, którzy są Żydami i chrześcijanami i Sabejczykami, ktokolwiek wierzy w Allaha i w Dzień Ostatni i czyni uczynki sprawiedliwe, ten otrzyma nagrodę u swego Pana; i niech nie obawia się ani nie będzie zasmucony.

(<https://quran.com/2/62>, Muhsin Khan)

O „statusie“ ważności tego wersetu możemy się dowiedzieć z tafsiru czyli egzegezy Koranu.

Dowód anulowania wersetu 2:62 (oraz 5:69) znajduje się w tafsirze według Ibn Kathira:

http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=371

Tytuł tafsiru to: „Znaczenie słowa 'Mu'min' lub wiernego“

ʿAli bin Abi Talhah przekazał od Ibn ʿAbbasa odnośnie,
(Zaprawdę, ci którzy uwierzyli i którzy są Żydami i Chrześcijanami oraz Sabejczykami, ktokolwiek wierzy w Allaha i w Dzień Ostatni) że Allah objawił następnie następujący ajat,
(A ktokolwiek poszukuje innej religii niż islam, nie będzie to od niego przyjęte a w życiu ostatecznym będzie pośród tych, którzy ponieśli stratę) (3:85). To oświadczenie wydane przez

Ibn `Abbasa wskazuje na to, że Allah nie akceptuje żadnego czynu lub dzieła od kogokolwiek, chyba że jest on zgodny z prawem Mahometa, to znaczy gdy Allah wysłał Mahometa. Przedtem każda osoba, która podążała za przewodnictwem swojego proroka znajdowała się na prawidłowej drodze podążając za prawidłowym przewodnictwem i była zbawiona.

Powyższy tekst potwierdzający anulowanie wersetu 2:62, ukazuje jak islam naprawdę postrzega poprzednie objawienia. Potwierdzenia takiej postawy znajdują się również w fatwach, takich jak ta: <https://islamqa.info/en/21534>; czytamy tutaj, że według islamu wszelkie inne religie są zmyślane i fałszywe albo też anulowane. Takich fatw jest oczywiście więcej. W niektórych czytamy, że Ewangelia oraz Tora zostały sfalszowane – tak na przykład w fatwie numer 249394 (<http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&Id=249394>), w fatwie numer 91773 (<http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&lang=E&Id=91773>) itd. Jak więc islam może uznawać wszystkie wcześniejsze religie, akceptować wszystkich proroków i zesłane księgi, jeśli według islamu zostały one zmyślane i sfalszowane oraz są anulowane?

Wiara w jednego Boga

Kolejnym często spotykanym twierdzeniem jest mit o wierze w jednego Boga: muzułmanie oraz chrześcijanie wierzą w tego samego Boga. Niestety jest to błędne mniemanie, gdyż szczegółowa analiza wykazuje, że Allah i YHWH to nie ten sam Bóg. W takiej właśnie analizie porównującej islamskiego Allaha z Bogiem chrześcijan podaję dwadzieścia bardzo istotnych a nawet fundamentalnych różnic, które jasno i wyraźnie pokazują kim tak naprawdę jest Allah islamu. Analiza jest dostępna na stronie <http://www.investigateislam.com/archives/2166> lub w formacie PDF online: http://www.investigateislam.com/wp-content/uploads/2016/02/PL_Czy-Allah-to-YHWH.pdf

Cytat: Muzułmanin jest prawdziwym naśladowcą Abrahama, Mojżesza, Dawida, Jezusa i wszystkich pozostałych proroków.

I ponownie należy postawić następujące pytanie: w jakiej kwestii? Czy Abraham lub Mojżesz czcił czarny kamień – wobec wyraźnego i stanowczego zakazu takich praktyk w Księdze Powtórzonego Prawa 4:10-19 oraz w Księdze Wyjścia 20:1-6 – i uważał, że wchłania on grzechy człowieka a w Dzień Sądu kamień ten otrzyma oczy i język i będzie składał świadectwo o każdej osobie, która go dotknęła?

<https://sunnah.com/tirmidhi/9/53>

„Widziałem jak Umar bin Al-Khattab pocałował (czarny) kamień i powiedział: 'Całuję cię i wiem, że jesteś tylko kamieniem a gdybym nie zobaczył, że wysłannik Allaha cię pocałował, to bym cię nie pocałował.'“

<https://sunnah.com/tirmidhi/9/70>

Ibn Abbas przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: „Czarny Kamień zstąpił z raju a był bielszy niż mleko a następnie poczerniał ze względu na grzechy popełniane przez dzieci Adama.“

<https://sunnah.com/tirmidhi/9/155>

Ibn Abbas przekazał, że wysłannik Allaha powiedział odnośnie (czarnego) kamienia:

„Na Allaha! Allah wyposaży go w Dzień Zmartwychwstania w dwoje oczu dzięki którym będzie widział oraz w język, dzięki któremu będzie mówił, składając świadectwo o każdej osobie, która go dotknęła w prawdzie.“

Czy Abraham lub Mojżesz pozwalali na spożywanie mięsa wielbłądziego? Porównaj Księga Powtórzonego Prawa 14,7.

<https://sunnah.com/urn/1254930>

„Zapytano wysłannika Allaha odnośnie wykonania ablucji po spożyciu mięsa wielbłądziego. On powiedział: Wykonaj ablucję po spożyciu tego mięsa.“

<https://sunnah.com/urn/1274160>

‘Abdullah bin Ja’far powiedział Ibn Zubairowi, który ubił dla nich wielbłąda, że słyszał wysłannika Allaha i że on (‘Abdullah) powiedział: „Niektórzy ludzie przynosili mięso wysłannikowi Allaha a wtedy on powiedział: 'Najlepsze mięso to mięso z grzbietu.“

Innym ciekawym i również często spotykanym stwierdzeniem jest to, że Mahomet pochodził rzekomo od Abrahama. Czy aby na pewno? Jeśli Abraham był Aramejczykiem (Pwt 26,5) a Hagar Egipcjanką (Rdz 16,1) to kim jest Izamel jeśli Mahomet był Arabem? Czy Mahomet miał więc coś wspólnego z Abrahamem, Mojżeszem, Dawidem itd.?

Ponadto należy wspomnieć o tym, że zdanie „Muzułmanin jest prawdziwym naśladowcą Abrahama, Mojżesza, Dawida, Jezusa i wszystkich pozostałych proroków“ implikuje również pewien bardzo ważny przekaz a mianowicie, że w islamie islamski Jezus jest tylko i wyłącznie prorokiem, który zapowiada przyjście Mahometa – jak podaje sura 61:6. Islamski Jezus (Isa) jest więc tylko i wyłącznie szeregowym prorokiem, takim jak każdy inny przed nim. Oczywiście Isa z Koranu i Jezus z Biblii to nie ta sama osoba. Islamski Jezus nigdy nie podawał się za Boga, nigdy nie odpuszczał grzechów, nigdy nie umarł na krzyżu aby poprzez to zbawić świat, oraz nigdy nie zmartwychwstał, a na jego miejscu ukrzyżowany został Tatianos – jak podaje tafsir Ibn Abbas odnośnie sury 4:157.

<http://www.altafsir.com/Tafasir.asp?tMadhNo=2&tTafsirNo=73&tSoraNo=4&tAyahNo=157&tDisplay=yes&UserProfile=0&LanguagelD=2>

(I ze względu na ich wypowiedź: Zabiliśmy mesjasza Jezusa, syna Maryi, wysłannika Allaha) Allah zniszczył ich człowieka Tatianososa. (Oni go nie zabili ani go nie ukrzyżowali, lecz tak im

się wydawało) Allah sprawił, że Tatianos przybrał wygląd Jezusa i tak zabili go zamiast niego; (i spójrzcie! ci, którzy nie zgadzają się odnośnie tego) odnośnie jego zabicia (są w wątpleniu w związku z tym) w wątpleniu odnośnie jego zabicia; (oni nie mają o tym żadnej wiedzy poza prześciganie się w przypuszczeniach) ani nawet przypuszczenia; (oni go z pewnością nie zabili) tzn. z pewnością go nie zabili,

Jest to więc rzeczą oczywistą, że Isa (czyli islamski Jezus) nie może być Jezusem, którego znamy z Biblii. Kogo więc szanują muzułmanie? Islamskiego Isę, który zapowiada przyjście najważniejszego dla islamu proroka Mahometa, czy Jezusa z Biblii? W związku z powyższym źródłem odnośnie sury 4:157 ciekawe jest również, dlaczego Allah uratował islamskiego Isę od śmierci na krzyżu lecz nie uratował najważniejszego przecież proroka islamu Mahometa przed otruciem?

<https://sunnah.com/bukhari/64/450>

(83) Rozdział: Choroba proroka i jego śmierć

Przekazała Aisza: Prorok mawiał w cierpieniu w którym zmarł: „O Aiszo! Nadal czuję ból spowodowany jedzeniem, które spożywałem w Hajbarze i tym razem czuję jakby tętnica zostawałaby mi odcięta ze względu na tą truciznę.“

Czy więc szeregowy prorok – jakim jest Jezus w islamie – jest ważniejszy dla Allaha niż prorok wszech czasów Mahomet?

Cytat: Chrześcijanie i żydzi cieszyli się swymi prawami religijnymi pod rządami muzułmańskimi w ciągu dziejów. Islam ma na celu ukształtowanie szlachetnego społeczeństwa chcącego zyskać aprobatę Boga. Za podstawę życia społecznego uznaje prawo, a nie siłę. Dlatego stosunki między ludźmi powinny być oparte na zaufaniu, miłości, wzajemnym szacunku zamiast konfliktów.

Po pierwsze należałoby zadać sobie pytanie jak doszło do tego, że islam zawiązał Afryką Północną, że dotarł aż do Hiszpanii, gdzie przez wieki toczono bitwy przeciwko muzułmanom, i co wydarzyło się w 1683 roku pod Wiedniem? Jak zatem szerzył się islam? Czy pokojowo poprzez próby nawracania pełne wyrozumiałego dialogu i wzajemnego szacunku, zrozumienia i tolerancji czy raczej za pomocą miecza? Odpowiedź podsuwa nam sam prorok islamu:

<https://sunnah.com/bukhari/56/158>

56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)

(102) Rozdział: Prorok zaprasza do przyjęcia islamu

Przekazał Abu Huraira: Apostoł Allaha powiedział „Otrzymałem rozkaz, aby walczyć przeciwko ludziom dopóki nie powiedzą: 'Nikt nie ma prawa być czczonym poza Allahem' a ktokolwiek powie 'Nikt nie ma prawa być czczonym poza Allahem', tego życie i majątek będzie zabezpieczone przede mną, poza sprawami związanymi z prawem islamskim a jego uczynki będą rozliczane przed Allahem (który albo go ukarze albo mu przebaczy).“

Gdy Mahomet zmarł, wtedy jego następcą został Abu Bakr – Abu Bakr był ojcem Aiszy, którą poślubił Mahomet gdy ta miała 6 latek a skonstruował z nią małżeństwo gdy miała 9 latek. Abu Bakr zapoczątkował tak zwane wojny przeciwko apostatom, o których dowiadujemy się w następującym hadisie ze zbioru Sahih Bukhari:

<https://sunnah.com/bukhari/88/7>

88 Apostaci

(3) Rozdział: Zabijanie tych, którzy odrzucają wypełnienie obowiązków nakazanych przez Allaha oraz uznawanie ich za apostatów

Przekazał Abu Huraira: Gdy prorok umarł a Abu Bakr został jego następcą a paru Arabów powróciło do niewiary [odstąpiło od wiary muzułmańskiej], wtedy Umar powiedział: „O Abu Bakrze! Jak możesz walczyć przeciwko tym ludziom podczas gdy wysłannik Allah powiedział: 'Otrzymałem rozkaz aby walczyć przeciwko ludziom, dopóki nie powiedzą: 'Nikt nie ma prawa być czczonym poza Allahem' a ktokolwiek powie 'Nikt nie ma prawa być czczonym poza Allahem', wtedy Allah ocali jego majątek i jego życie przede mną, chyba że zrobi coś, za co otrzyma karę zgodną z prawem (szariatem) a jego uczynki będą rozliczane przed Allahem.' Abu Bakr powiedział: „Na Allaha! Będę zwalczał każdego, kto rozróżnia pomiędzy Zakatem a odprawianiem modłów, ponieważ Zakat stanowi prawo aby wziąć z majątku (danej) osoby (według rozkazu Allaha). „Na Allaha! Jeśli odmówią mi choćby koźlęcia, które dawali wysłannikowi Allaha, wtedy będę ich zwalczał za to, że mi tego odmówili.“ Umar powiedział: „Na Allaha: Zauważyłem, że Allah otworzył klatkę piersiową Abu Bakry wobec podjęcia decyzji do walki i dlatego uświadomiłem sobie, że ta decyzja była słuszna.“

Tak więc islam szerzył się przede wszystkim za pomocą miecza – oczywiście dopiero wtedy, gdy stał się na tyle silny, że mógł sobie na to pozwolić:

„Nie słabnijcie więc i nie wzywajcie do pokoju (wrogów islamu) gdy jesteście górą.

Allah jest z wami i nigdy nie umniejszy nagrody za wasze uczynki.“

(<https://quran.com/47/35>, Muhsin Khan)

Podczas debat muzułmanie często podają te wcześniejsze, pokojowe wersety Koranu takie jak już wspomniane przeze mnie wersety 2:256, 2:62 lub 109:6 oraz podają, że w islamie wolno się tylko bronić a nie atakować. Niestety nie jest to prawdą. Przede wszystkim należy zapoznać się z faktem, że Koran jest poukładany nie według kolejności „objawienia”, ale mniej więcej według długości sur (porównaj <http://www.qran.org/q-chrono.htm>). Pierwszy „objawiony” werset nie znajduje się więc w surze 1 lecz w surze 96, w której „anioł” Dżibril dusi Mahometa w jaskini Hira wymagając od niego aby ten przeczytał lub wyrecytował – muzułmanie nie są co do tego pewni, gdyż w niektórych przekładach pojawia się słowo 'recytuj' podczas gdy w innych pojawia się słowo 'czytaj' – pewne fragmenty Koranu. Odnosnie „anioła” Dżibrila, który objawił się Mahometowi w jaskini Hira, polecam również zapoznać się z Listem do Galatów 1:6-8.

Tak więc pierwsze „objawione” Mahometowi wersety znajdują się w surze 96, podczas gdy ostatnią surą (rozdziałem) jest sura 110, która posiada zaledwie 3 wersety. Sura 9 jest surą przedostatnią i zawiera 129 wersetów – w tym rozdziale muzułmanie otrzymują nakaz ujarzmiania niewiernych i prowadzenia otwartego dżihadu a wszelkie układy zostają unieważnione wraz z surą 9:1, gdzie czytamy:

(Ogłasza się) zwolnienie od (wszelkich) zobowiązań przez Allaha i jego wysłannika względem tych spośród muszrików (politeistów, pogan, niewierzących w jedność Allaha), z którymi zawarliście pakt.”

(<https://quran.com/9/1>, Muhsin Khan)

Co więc proponowali muzułmanie niewiernym, gdy na nich napadali według oświadczenia Mahometa: „Otrzymałem rozkaz, aby walczyć przeciwko ludziom dopóki nie powiedzą: 'Nikt nie ma prawa być czczonym poza Allahem'”? Odpowiedź uzyskujemy ponownie od samego Mahometa, który w zbiorze Sahih Muslim podaje:

<https://sunnah.com/muslim/32/3>

(2) Rozdział: Mianowanie dowódców wypraw przez władcę oraz pouczanie ich odnośnie etykiety wojny itd.

Przekazano od Sulaimana bin Buraide, przez jego ojca, że gdy wysłannik Allaha mianował kogoś dowódcą armii lub oddziału, wtedy szczególnie nawoływał tą osobę do bojaźni wobec Allaha oraz aby okazywać dobroć wobec muzułmanów, którzy tej osobie towarzyszyli. Mawiał wtedy: Walczcie w imieniu Allaha oraz na drodze Allaha. Zwalczajcie tych, którzy nie wierzą w Allaha. Prowadźcie świętą wojnę, nie sprzeniewierzajcie łupów; nie łamcie przysięgi i nie masakrujcie (trupów); nie zabijajcie dzieci. Gdy napotkacie waszych wrogów, którymi są politeiści, wezwijcie ich do trzech czynów. Jeśli odpowiedzą pozytywnie na jakiś z nich, wtedy również to zaakceptujcie i wstrzymajcie się od wyrządzania im krzywdy. Wezwijcie ich do (zaakceptowania) islamu; jeśli na to odpowiedzą pozytywnie, wtedy zaakceptujcie to od nich i odstąpcie od walki przeciwko nim. Następnie wezwijcie ich do przesiedlenia się z ich ziem do ziem Muhadzirów i poinformujcie ich o tym, że jeśli to uczynią, wtedy będą posiadali wszystkie przywileje i obowiązki Muhadzirów. Jeśli odrzucą migrację, wtedy powiedzcie im, że otrzymają status muzułmańskich beduinów i będą podlegać rozkazom Allaha tak jak inni muzułmanie ale nie otrzymają żadnego udziału w łupach wojennych, chyba że będą walczyć razem z muzułmanami (przeciwko niewiernym). Jeśli odrzucą zaakceptowanie islamu, wtedy zażądajcie od nich zapłacenia dżizji. Jeśli zgodzą się zapłacić dżizję, wtedy zaakceptujcie to od nich i powstrzymajcie wasze ręce. Jeśli odrzucą zapłacenie „podatku“ [dżizji], wtedy wezwijcie pomocy Allaha i zwalczajcie ich. Kiedy będziecie oblegać fortecę a oblężeni zwrócą się do was o ochronę w imię Allaha i jego proroka, wtedy nie udzielajcie im gwarancji Allaha i jego proroka, ale waszą własną gwarancję i gwarancję waszych towarzyszy ponieważ jest to mniejszym grzechem gdyby poręczenie udzielone przez was lub waszych towarzyszy zostałyby naruszone aniżeli w przypadku gdy poręczenie udzielone w imię Allaha i jego

proroaka zostałyby pogwałcone. Kiedy będziecie oblegać fortecę a oblężeni zwrócą się do was abyście ich wypuścili zgodnie z rozkazami Allaha, wtedy nie wypuszczajcie ich zgodnie z jego rozkazem ale według waszego rozkazu ponieważ nie wiecie czy będziecie w stanie wypełnić rozkazy Allaha wobec nich.

Nie chciałbym się odnosić teraz do oświadczenia „nie zabijajcie dzieci”, ponieważ temat ten omówię później. Przyjrzyjmy się zatem jakie rady dawał Mahomet dowódcom armii, których wysyłał na dżihad:

1. Walczcie w imieniu Allaha oraz na drodze Allaha. Zwalczajcie tych, którzy nie wierzą w Allaha. Prowadźcie świętą wojnę.
2. Gdy napotkacie waszych wrogów, którymi są politeiści, wtedy wezwijcie ich do trzech czynów.
 - a. Wezwijcie ich do (zaakceptowania) islamu; jeśli na to odpowiedzą pozytywnie, wtedy zaakceptujcie to od nich i odstąpcie od walki przeciwko nim.
 - b. Jeśli odrzucą zaakceptowanie islamu, wtedy zażądajcie od nich zapłacenia dżizji. Jeśli zgodzą się zapłacić dżizję, wtedy zaakceptujcie to od nich i powstrzymajcie wasze ręce.
 - c. Jeśli odrzucą zapłacenie „podatku“ [dżizji], wtedy wezwijcie pomocy Allaha i zwalczajcie ich.

A więc muzułmanie mają nakaz od Mahometa, aby walczyć z niewiernymi dopóki ci nie przyjmą islamu lub nie zapłacą dżizji – jeśli odrzucą jedno i drugie wtedy muzułmanie mają nakaz zabijając takich niewiernych. To samo mamy w surze 9:29, gdzie czytamy:

Walczcie przeciwko tym, którzy (1) nie wierzą w Allaha (2) i w Dzień Ostatni, (3) którzy nie zabraniają tego, co zakazał Allah i jego wysłannik, (4) i nie poddają się religii prawdy (tzn. islamowi) spośród Ludzi Księgi (Żydzi i chrześcijanie), dopóki nie zapłacą dżizji w dobrowolnej uległości i nie zostaną upokorzeni.

(<https://quran.com/9/29>, Muhsin Khan)

- Czy żydzi lub chrześcijanie wierzą w Allaha? **Nie.**
- Czy żydzi lub chrześcijanie wierzą w islamski Dzień Ostatni? **Nie.**
- Czy żydzi lub chrześcijanie zabraniają tego, co zakazał Allah i Mahomet? **Nie.**

Co pozostaje? Płacenie dżizji. Dżizja nie jest jednak żadnym podatkiem – jak często mawiają muzułmanie próbując ochronić islam przed zdemaskowaniem – lecz haraczem; jest to forma grzywny lub kary płacona muzułmanom przez niemuzułmanów, a szczególnie przez żydów i chrześcijan, za odrzucenie możliwości przyjęcia islamu. Jak podaje powyższa sura 9:29, dżizję płaci się w unieźnieniu i upokorzeniu a szczegółowy opis znajduje się w tafsirze według Ibn Kathira

(http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2567&Itemid=64)

Jakimi prawami religijnymi cieszyli się więc niewierni – a więc przede wszystkim żydzi i chrześcijanie – pod rządami muzułmańskimi? Również i tutaj otrzymujemy odpowiedź z islamskich źródeł:

http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2566&Itemid=64

Tytuł: Płacenie dżizji jest znakiem kufr [niewiary w islam] oraz hańby

Allah powiedział, (dopóki nie zapłacą dżizji), jeśli nie zechcą przyjąć islamu, (w dobrowolnej uległości) w porażce i podporządkowaniu się, (i nie zostaną upokorzeni), zhańbieni, upokorzeni i poniżeni. Dlatego też, nie wolno muzułmanom szanować ludzi dhimmi lub wywyższać ich ponad muzułmanów, gdyż są godni pogardy, okryci hańbą i upokorzeni. Muslim zanotował od Abu Hurayry, że prorok powiedział, (Nie mówcie jako pierwsi „Salam“ [pokój] do Żydów i chrześcijan a jeśli zobaczycie ich na drodze, zepchnijcie ich w najbardziej wąskie miejsce [ścieki].)

Dlatego też przywódca wiernych 'Umar bin Al-Khattab', niech Allah będzie z niego zadowolony, zażądał, by jego dobrze znane warunki zostały spełnione przez chrześcijan; te warunki, które zapewniały ich ciągłe upokorzenie, poniżenie i hańbę. Badacze hadisów przekazali od 'Abdur-Rahmana bin Ghanma Al-Ash'ariego, że powiedział: „Zapisałem dla 'Umara bin Al-Khattaba, niech Allah będzie z niego zadowolony, warunki traktatu pokojowego, które uzgodnił z chrześcijanami z Asz-Szam:

W imię Allaha, najmiłosierniejszego, najlitościwszego. Oto jest dokument dla sługi Allaha, 'Umara, przywódcy wiernych, od chrześcijan, z takiego a takiego miasta. Kiedy wy (muzułmanie) przybyliście do nas, wtedy prosiliśmy o bezpieczeństwo dla nas, naszych dzieci, własności i wiernych naszej religii.

Zobowiązaliśmy się, że nie będziemy wznosić na naszych terenach klasztorów, kościołów albo schronień dla mnichów, ani odnawiać żadnego miejsca czci, które tego wymaga, ani używać żadnego z tych miejsc z wrogim zamiarem wobec muzułmanów. Nie będziemy zabraniać muzułmanom dostępu do naszych kościołów w celu odpoczynku czy to w dzień czy w nocy i otworzymy drzwi } naszych domów modlitwy { dla podróżnych i przechodniów. Ci muzułmanie, którzy przyjdą jako goście, otrzymają schronienie i wikt przez okres trzech dni. Nie damy schronienia osobom szpiegującym muzułmanów ani w kościołach ani w domach, ani nie będziemy kryć fałszu } lub zdrady { wymierzonej w muzułmanów. Nie będziemy uczyć naszych dzieci koranu, upubliczniać praktyk szirku, namawiać kogokolwiek do szirku ani zabraniać komukolwiek z naszych towarzyszy przyjęcia islamu, jeśli taki będzie jego wybór. Będziemy szanować muzułmanów, wyciągać się z miejsc na których siedzimy, jeśli oni zechcą na nich usiąść. Nie będziemy upodabniać się do nich pod względem ubrań, czapek, turbanów, sandałów, uczesania (fryzury), mowy, przezwisk i form tytułowania albo jeździć w siodle, zawieszać mieczy przy ramieniu, zgromadzać broni jakiegokolwiek rodzaju czy też nosić takiej broni. Nie będziemy kodować naszych pieczęci w języku arabskim, ani sprzedawać trunków. Będziemy golić nasze czoła, nosić zwyczajowe ubrania gdziekolwiek będziemy, nosić pas dookoła talii, powstrzymywać się od wznoszenia krzyży poza kościołami lub pokazywania ich

i naszych ksiąg publicznie na muzułmańskich drogach i targach. Nie będziemy dzwonić w dzwon w naszych kościołach, chyba że dyskretnie, lub podnosić naszych głosów podczas recytacji naszych świętych ksiąg w naszych kościołach w obecności muzułmanów, ani podnosić naszych głosów podczas modlitw na naszych pogrzebach, ani zapalać pochodni na naszych ceremoniach pogrzebowych przechodząc przez muzułmańskie drogi lub ich rynki. Nie będziemy chować naszych zmarłych obok zmarłych muzułmanów, ani nie będziemy kupować sług wziętych w niewolę przez muzułmanów.

Będziemy przewodnikami dla muzułmanów i powstrzymamy się przed naruszeniem ich prywatności w ich domach.' Kiedy przekazałem ten dokument 'Umarowi, wtedy on dodał do niego: 'Nie będziemy bić żadnego muzułmanina. Oto są warunki, które ustanowiliśmy przeciwko sobie i wyznawcom naszej religii w zamian za bezpieczeństwo i ochronę. Jeśli złamiemy choć jedną z tych obietnic, które wspólnie ustanowiliśmy dla waszej korzyści przeciw samym sobie, wtedy nasza dhimma (obietnica protekcji) będzie złamana, a wam zezwala się zrobić z nami to, co robicie z ludźmi buntu i rebelii.'"

(30. A Żydzi powiedzieli: „Uzajr (Ezra) jest synem Allaha“ a chrześcijanie powiedzieli: „Mesjasz jest synem Allaha.“ Takie są słowa wypowiedziane ich ustami; oni naśladują słowa tych, którzy przed nimi nie wierzyli. Niech Allah ich zwalcza, jakże oni są wprowadzeni w błąd z dala od prawdy!) (31. Oni (Żydzi i chrześcijanie) wzięli swoich uczonych w piśmie i swoich mnichów za panów poza Allahem oraz (wzięli również jako swojego Pana) Mesjasza, syna Maryi, podczas gdy mieli czcić tylko jednego Boga, nikt nie ma prawa być czczonym poza Nim. Niech będzie święty ponad to co oni mu przypisują.)

Powyższy tekst podaje więc jasno i wyraźnie jak wyglądało życie pod prawem szariatu i jakimi „prawami religijnymi“ cieszyli się niemuzułmanie pod rządami muzułmańskimi. Jak więc czytaliśmy, niemuzułmanie żyjący pod prawem szariatu mieli dość ciężkie życie i musieli znosić upokorzenie i uniżenie i to pod różnym względem: musieli wpuszczać muzułmanów do kościołów w celu odpoczynku, przyjmować muzułmanów na trzy dni w gościnę – co doprowadzało do tego, że muzułmanie przebywali u jednej osoby trzy dni a następnie wybierali się do jej sąsiada, gdzie ponownie przebywali przez kolejne trzy dni itd. Czy w takich warunkach można mówić, że islam pragnął ukształtowania szlachetnego społeczeństwa chcącego zyskać aprobatę Boga? Czy tak wygląda zaufanie, miłość i wzajemny szacunek według islamu?

Miłosiermi Allah

Następnie Pani Chadid próbuje zachwalać miłosierdzie Allaha mówiąc, że: „Miłosierdzie Boskie sprawia, że człowiek staje się troskliwy, wrażliwy na inne osoby czy inne istoty żywe, jak zwierzęta. Islam nakazuje litość w stosunku do zwierząt. Uczynienie krzywdy zwierzęciu może zadecydować o tym, że po śmierci człowiek pójdzie do piekła.”

W kolejnych liniach Pani Chadid podaje, że Mahomet przekazał, że pewna kobieta, która znęcała się nad kotem została wrzucona do piekła, podczas gdy pewna inna kobieta została wpuszczona do raju, ponieważ uratowała spragnionego psa.

Hadis odnośnie kobiety i kota pojawia się kilka razy w różnych autentycznych zbiorach hadisów, takich jak: <https://sunnah.com/bukhari/59/124>, <https://sunnah.com/urn/1293590>, <https://sunnah.com/bukhari/42/12>, <https://sunnah.com/muslim/45/176> itd.

Hadis odnośnie uratowanego psa pojawia się również w autentycznych zbiorach hadisów, takich jak: <https://sunnah.com/bukhari/59/127>, <https://sunnah.com/bukhari/60/134>, <https://sunnah.com/muslim/39/211>, <https://sunnah.com/muslim/39/212> itd.

A oto tłumaczenie jednego z powyższych hadisów odnośnie uratowanego psa:

<https://sunnah.com/bukhari/59/127>

Przekazał Abu Huraira: Wysłannik Allaha powiedział: „Pewna prostytutka otrzymała przebaczenie od Allaha, ponieważ gdy przechodziła obok dyszącego psa niedaleko studni zobaczyła, że pies ten umrze z pragnienia, a wtedy zdjęła swój but i przywiązawszy go do swego nakrycia głowy zaczerpnęła dla niego trochę wody. Tak więc Allah przebaczył jej ze względu na to.“

Czy więc osoby, który zabijały psy zostaną w islamie wrzucone do piekła tak jak ta kobieta, która znęcała się nad kotem?

<https://sunnah.com/bukhari/59/129>

Przekazał `Abdullah bin `Umar: Wysłannik Allaha rozkazał zabić psy.

<https://sunnah.com/urn/1273080>

Przekazano, że Ibn Umar powiedział: „Wysłannik Allaha rozkazał zabijać psy.“

Czy więc prorok islamu Mahomet – jako ten, który wydał taki rozkaz – wraz z tymi osobami, które zabijały psy zostaną razem wrzuceni do piekła? Inne pytanie, które się tutaj narzuca to: dlaczego Mahomet wydał taki właśnie rozkaz? Odpowiedź jest bardzo ciekawa i znajduje się również w hadisach:

<https://sunnah.com/muslim/37/128>

Maimuna przekazała, że pewnego poranka wysłannik Allaha milczał zmożony smutkiem. Maimuna powiedziała: Wysłanniku Allaha, widzę zmianę w twoim dzisiejszym nastroju. Wysłannik Allaha powiedział: Gabriel [Dżibril] obiecał mi, że spotka się ze mną dziś wieczorem, ale nie pojawił się. Na Allaha, on nigdy nie złamał swojej obietnicy. I tak wysłannik Allaha spędził dzień w tym przygnębnym stanie. Nagle przyszło mu do głowy, że pod jego łóżkiem przez cały ten czas był szczeniak. Wydał rozkaz i wyjął psa spod łóżka. Następnie wziął trochę wody do ręki i spryskał miejsce pod łóżkiem. Gdy nastał wieczór Gabriel przyszedł a Mahomet powiedział do niego: Obiecałeś mi, że się ze mną spotkasz poprzedniego wieczoru. On powiedział: Tak, ale my (aniołowie) nie wchodzimy do domu, w którym jest pies, albo wizerunek. Następnego ranka Mahomet rozkazał zabić wszystkie psy,

dopóki nie ogłosił, że psy pilnujące sadów również powinny zostać zabite ale oszczędził psy ochraniające rozległe pola lub duże ogrody.

Jak więc widzimy, Mahomet rozkazał pozabijać psy ze względu na to, że „aniołowie“ nie wchodzi do domów w których znajdują się psy lub wizerunki. Możemy o tym przeczytać w wielu hadisach:

<https://sunnah.com/bukhari/59/38>

Przekazał ojciec Salima: Pewnego razu Gabriel [Dżibril] obiecał prorokowi (że go odwiedzi, lecz się nie pojawił) a później powiedział mu: „My, aniołowie, nie wchodzimy do domu, w którym znajduje się wizerunek lub pies.“

<https://sunnah.com/bukhari/59/128>

Przekazał Abu Talha: Prorok powiedział: „Aniołowie nie wchodzi do domu w którym znajduje się pies lub wizerunek.“

<https://sunnah.com/bukhari/77/165>

Przekazał Abu Talha: Prorok powiedział: „Aniołowie nie wchodzi do domu w którym znajduje się pies lub wizerunek.“

<https://sunnah.com/muslim/37/129>

Abu Talha przekazał, że apostoł Allaha powiedział: Aniołowie nie wchodzi do domu w którym znajduje się pies lub wizerunek.

Ale również i dzwonki są zakazane:

<https://sunnah.com/abudawud/15/79>

Abu Hurairah przekazał, że apostoł Allaha powiedział: „Aniołowie nie towarzyszą podróżnikom, którzy mają ze sobą psa lub dzwonek.“

Mała ciekawostka odnośnie dzwonek i objawiania Mahometowi Koranu:

<https://sunnah.com/nasai/48/183>

Umm Salamah, żona proroka, powiedziała: „Słyszałam, że wysłannik Allaha powiedział: 'Aniołowie nie wchodzi do domu w którym znajduje się mały dzwonek lub dzwon oraz aniołowie nie towarzyszą grupom ludzi, którzy mają ze sobą dzwonki.'“

<https://sunnah.com/abudawud/15/79>

Abu Hurairah przekazał, że apostoł Allaha powiedział: „Aniołowie nie towarzyszą podróżnikom, którzy mają ze sobą psa lub dzwonek.“

<https://sunnah.com/muslim/37/159>

Abu Huraira przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: Dzwon jest muzycznym instrumentem szatana.

<https://sunnah.com/riyadussaliheen/18/181>

Abu Hurairah (niech Allah będzie z niego zadowolony) powiedział: Prorok powiedział: „Dzwon jest jednym z muzycznych instrumentów szatana.“ [Muslim].

<https://sunnah.com/bukhari/1/2>

Przekazała Aisza: (matka wiernych) Al-Harith bin Hisham zapytał apostoła Allaha: „O wysłanniku Allaha! W jaki sposób zostaje tobie przekazywane boskie objawienie?“ Wysłannik Allaha odpowiedział: „Czasami jest to (objawiane) jak dzwonienie dzwona – ta forma natchnienia jest najcięższa ze wszystkich a następnie ten stan przemija po tym gdy zrozumiałem co zostało natchnione. Czasami anioł przychodzi pod postacią człowieka i mówi do mnie a ja pojmuję cokolwiek on mówi.“ Aisza dodała: Zaprawdę, widziałam jak prorok został bosko natchniony w bardzo zimny dzień i zauważyłam pot spływający po jego czole (gdy natchnienie minęło).

<https://sunnah.com/muslim/43/117>

Aisza przekazała, że Harith b. Hisham zapytał apostoła Allaha: W jaki sposób przychodzi do ciebie wahi (objawienie)? On powiedział: Czasami jest to jak dzwonienie dzwona i jest to dla mnie najcięższe [brzemie] i gdy jest już po wszystkim, wtedy zachowuję to (co otrzymałem pod postacią wahi) a czasami anioł przychodzi do mnie pod postacią człowieka (i przemawia) a ja zachowuję cokolwiek nie powie.

<https://sunnah.com/bukhari/59/26>

Przekazała Aisza: Al Harith bin Hisham zapytał proroka: „W jaki sposób zostaje tobie przekazane boskie natchnienie?“ On odparł „We wszystkie następujące sposoby: Czasami przychodzi do mnie anioł z głosem, który przypomina dzwonienie dzwona, a kiedy ten stan mnie opuszcza, wtedy pamiętam co anioł powiedział, a ta forma natchnienia jest najcięższa; czasami anioł przychodzi pod postacią człowieka i przemawia do mnie a ja pojmuję i pamiętam co on mówi.“

<https://sunnah.com/urn/635020>

Przekazała Aisza: że Al-Harith bin Hisham zapytał proroka: 'W jaki sposób przychodzi do ciebie objawienie?' Wysłannik Allaha powiedział: 'Czasami jest to jak dzwonienie dzwona, a jest to dla mnie najcięższe [brzemie] a czasami anioł pojawia mi się pod postacią mężczyzny i przemawia do mnie w taki sposób, że rozumiem co mówi.'" Aisza powiedziała: 'Widziałam wysłannika Allaha podczas gdy objawienie zstępowało na niego w bardzo zimny dzień. Następnie to ustało a jego czoło było zalane potem.'"

<https://sunnah.com/nasai/11/59>

Przekazano od Aiszy że: Al-Harith bin Hisham zapytał wysłannika Allaha: 'W jaki sposób przychodzi do ciebie objawienie?' On powiedział: 'Jak dzwonienie dzwona, a to jest dla mnie najcięższe. A gdy ustaje, wtedy pamiętam co on [anioł] powiedział. A czasami anioł pojawia mi się pod postacią człowieka i przemawia do mnie a ja pamiętam co on mówi.' Aisza powiedziała: „Widziałam go, gdy objawienie zstąpiło na niego w bardzo zimny dzień a z jego czoła spływał pot.“

Powracając jednak do tematu: doprowadziło to do tego, że Mahomet wysłał nawet swoich ludzi do Medyny, aby ci wybili wszystkie żyjące tam psy:

<http://sunnah.com/muslim/22/56>

Ibn 'Umar (niech Allah będzie z niego zadowolony) przekazał: Wysłannik Allaha rozkazał zabić psy i wysłał (ludzi) do zakątków Medyny aby je pozabijać.

Jak czytaliśmy powyżej w hadisie <https://sunnah.com/muslim/37/128>, Mahomet pozwolił jednak na trzymanie psów w niektórych przypadkach:

<http://sunnah.com/muslim/22/61>

W hadisie przekazanym zgodnie z upoważnieniem Yahyi, on (święty prorok) pozwolił na trzymanie psów dla (ochrony) trzody, polowania oraz (ochrony) ziemi uprawnej.

... i powiedział:

<http://sunnah.com/muslim/22/62>

Ibn Umar (niech Allah będzie z niego zadowolony) przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: Ten, kto trzyma psa dla innych celów niż dla pilnowania stada czy też polowania, ten traci codziennie spośród jego uczynków równowartość dwóch qiratów.

Narracje te powtarzają się w wielu hadisach takich jak: <http://sunnah.com/muslim/22/63>, <http://sunnah.com/muslim/22/64>, <http://sunnah.com/muslim/22/67>, <http://sunnah.com/muslim/22/74>, <https://sunnah.com/bukhari/59/130> itd.

Zastanówmy się teraz chwilę nad hadisem o prostytutce: pewna prostytutka otrzymuje przebaczenie swoich grzechów – zapewne związanych z uprawianiem nierządu – tylko dlatego, że napiła psa, który padał z pragnienia. Piękny gest miłosierdzia tej kobiety wobec tego zwierzęcia, ale czy w takim razie wszyscy muzułmanie nie powinni tak czynić, aby w ten sposób otrzymać przebaczenie swoich grzechów i wejść do raju Allaha?

Kto poniósł karę za grzechy tej kobiety? Czy ona sama? Czy grzechy tej kobiety zostają po prostu od tak przebaczone?

Odpowiedzialność za własne grzechy?

Muzułmanie zawsze nas przekonują, że w islamie każdy sam ponosi odpowiedzialność za swoje grzechy, cytując przy tym następujące sury 6:164, 17:13-15, 39:7, 35:18 lub 53:38-42.

Jeśli więc tak właśnie jest, to co się stało z grzechami tej kobiety? Dlaczego Allah wpuścił tą kobietę do islamskiego raju i czy w takim razie stała się jedną z hurys, które mają zapewniać mużłomom seksualne rozkosze na wieki? W hadisie czytaliśmy, że ów kobieta była prostytutką, tzn. możemy wyjść z założenia, że uprawiała nierząd wielokrotnie. Jeżeli Allah po prostu wybaczył tej kobiecie jej grzechy za to, że napiła umierające z pragnienia zwierzę, to czy nie jest to w takim razie brakiem sprawiedliwości?

Jeśli przed sądem stanie złodziej, który okradał ludzi w autobusach, pociągach, w sklepach itd. ale przechodząc obok potrzebującej osoby udzielił jej pomocy, to czy w takim razie oznacza to, że wszelkie kradzieże, których dotąd dopuścił się ten człowiek zostaną mu „odpuszczone“ albo pущzone w niepamięć i wymazane?

Jaki sprawiedliwy sędzia mógłby odpuścić komukolwiek jakiegokolwiek przestępstwo stawiając na szali jego dobre uczynki i jego złe uczynki? Jeśli dopuścilibyśmy się morderstwa to nic nam nie pomoże całe życie spędzone na pomaganiu i wspieraniu innych ludzi.

Jeśli dobre uczynki miałyby być gwarancją wejścia do nieba to bez sensu byłaby śmierć Jezusa na krzyżu.

Gdy rozmawiamy z mużłmanami o miłosierdziu, przebaczeniu oraz zbawieniu, wtedy niektórzy mużłmanie przytaczają pewną historię z Biblii a mianowicie gdy pewna kobieta została przyprawiona do Jezusa w Ewangelii wg św. Jana 8:1-11. W tejże historii czytamy, że Jezus nie potępił cudzołżnicy i nie wydał jej na śmierć, chociaż według Prawa cudzołżenie pociągało za sobą karę ukamienowania, dlatego też mużłmanie przytaczając ten fragment mawiają, że jest to właśnie przykład przebaczenia bez ukarania grzesznika.

Zwróćmy jednak uwagę na to, że Jezus nie rozgrzesza tej kobiety tak jak to czyni na przykład w innym przypadku w Ewangelii wg św. Mateusza 9:1-8 lub w Ewangelii wg św. Marka 2:1-12, ale daje jej szansę na zbawienie: „I Ja ciebie nie potępiam. - Idź, a od tej chwili już nie grzesz!“ Całe to zajście miało jednak zupełnie inny cel: chodziło o wystawienie Jezusa na próbę przez uczonych w Piśmie i faryzeuszy a nie tak naprawdę o rozgrzeszenie cudzołżnicy. Ale jeśli Bóg jest więc sprawiedliwy, to kto ostatecznie ponosi karę za ten czyn cudzołżstwa? Odpowiedź brzmi: Jezus na krzyżu.

Czy jest to sprawiedliwe aby Jezus, którego Bóg wysłał na ziemię, poniósł karę za cudze grzechy?

Aby odpowiedzieć na to pytanie można tutaj użyć pewnej analogii. Wyobraźmy sobie następującą sytuację: matka usiadła sobie na ławce w parku i mówi do swojego dziecka, aby bawiąc się nie wybiegało na ulicę, ponieważ jeżdżą tam samochody i może się to skończyć ciężkim wypadkiem albo nawet czymś gorszym. Dziecko jednak nie słucha swojej matki i wybiega na ulicę prosto pod nadjeżdżający samochód. Co zrobi matka? Czy pospieszy aby uratować swoje dziecko przed wypadkiem lub nawet śmiercią, narażając swoje własne życie a nawet je poświęcając, czy raczej będzie się tylko przyglądała? Matka powiedziała przecież swojemu dziecku, że na ulicy jeżdżą samochody a wybieganie na ulicę może pociągnąć za sobą tragiczne skutki. Co więc zrobi matka? A my, jeśli jesteśmy więc dziećmi Boga (a nie niewolnikami Allaha jak muzułmanie w islamie), to czy Bóg kocha nas na tyle, aby uchronić nas przed tragicznymi skutkami naszego nieposłuszeństwa? Do czego posunie się Bóg aby uratować swoje dzieci, jeżeli niejedna matka z chęcią poświęci swoje życie dla swojego potomstwa?

Co jednak w przypadku tej prostytutki z hadisu? Czy ktoś poniósł karę za jej grzechy? Co z grzechami muzułmanów ogólnie? W kilku hadisach czytamy:

<http://sunnah.com/muslim/50/57>

Abu Musa' przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: Gdy nadejdzie Dzień Zmartwychwstania, wtedy Allah przydzieli każdemu muzułmaninowi Żyda lub chrześcijanina i powie: To jest twój ratunek przed ogniem piekielnym.

<http://sunnah.com/muslim/50/58>

Abu Burda przekazał zgodnie z upoważnieniem jego ojca, że apostoł Allaha powiedział: Gdy umrze muzułmanin, wtedy Allah, zamiast niego wrzuci do ognia piekielnego Żyda lub chrześcijanina. 'Umar b. Abd al-'Aziz złożył przysięgę: Na tego, obok którego nie ma boga oprócz niego samego, trzykrotnie jego ojciec przekazał mu to od wysłannika Allaha.

<http://sunnah.com/muslim/50/60>

Abu Burda przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: W Dzień Zmartwychwstania przybędą ludzie spośród muzułmanów z grzechami tak ciężkimi jak góry i Allah im przebaczy i wstawi w ich miejsce Żydów i chrześcijan. (O ile pamiętam) Abu Raub powiedział: Nie wiem kto jest niepewien. Abu Burda powiedział: Przekazałem to 'Umarowi b. 'Abd al-'Azizowi, na co on powiedział: Czy to nie twój ojciec przekazał ci to od apostoła Allaha? Powiedziałem: Tak.

<https://sunnah.com/riyadussaliheen/1/432>

Abu Musa Al-Ash'ari (niech Allah będzie z niego zadowolony) przekazał: Wysłannik Allaha powiedział: „W Dniu Zmartwychwstania Allah przydzieli każdemu muzułmaninowi Żyda lub chrześcijanina i powie: 'To jest twoje wykupienie od ognia piekielnego.'” Inna narracja podaje: Wysłannik Allah powiedział: „W Dzień Zmartwychwstania przybędą ludzie spośród muzułmanów z grzechami tak ciężkimi jak góry i Allah im przebaczy”. [Muslim].

<http://ahadith.co.uk/permalink-hadith-6279>

Hadis numer: 8

Przekazał: Abu Musa

Wysłannik Allaha powiedział: W Dniu Zmartwychwstania moja umma [wspólnota muzułmańska] zostanie zebrana w trzy grupy. Jedna grupa wejdzie do raju bez rozliczania się (ze swoich uczynków). Inna grupa będzie z łatwością rozliczona i wpuszczona do raju. Jeszcze inna grupa przybędzie niosąc na plecach stos grzechów tak wielkich jak wysokie góry. Allah zapyta aniołów, choć wie najlepiej co z nimi jest: Kim są ci ludzie? Oni odpowiedzą: To są twoi pokomi niewolnicy. On powie: Zdejmijcie z ich pleców ich grzechy i wólcie je na plecy Żydów i chrześcijan; następnie pozwólcie moim pokomym niewolnikom wejść do raju na mocy mojego miłosierdzia. (Ten hadis jest godny zaufania i wymieniony w zbiorze hadisów Mustadrak spisanych przez Hakima). Źródło: 110 Ahadith Qudsi (święte hadisy) w 110 hadisach Qudsi

Jak się więc dowiedzieliśmy, grzechy muzułmanów zostaną przełożone na niewiernych – czyli żydów i chrześcijan – co oznacza, że w ten oto sposób muzułmanie otrzymają przebaczenie grzechów i będą mogli wstąpić do islamskiego raju. Należy tutaj zauważyć, że stanie się to dopiero w „islamski” Dzień Zmartwychwstania. O tym co się stanie z muzułmanami po śmierci – w grobie – aż po Dzień Zmartwychwstania napiszę za chwilę.

Mamy tutaj jednak kolejny problem, ponieważ przeczy to zasadzie, którą głoszą muzułmanie i Allah, według której każdy jest odpowiedzialny za własne grzechy. Jeśli tak właśnie jest, wtedy przekładanie grzechów na jakąkolwiek inną osobę jest po prostu niesprawiedliwe. Czy tak więc wygląda sprawiedliwość i miłosierdzie Allaha?

Zanim jednak Allah przebaczy muzułmanom ich grzechy, przekładając je na żydów i chrześcijan, to wszyscy muzułmanie będą musieli stawić się w piekle – i to obowiązkowo. O tym właśnie czytamy w surze 19:71-72:

Wszyscy z was będą musieli nad nim przejść (piekłem); jest to zarządzenie waszego Pana; zarządzenie, które musi zostać spełnione.

(<https://quran.com/19/71>, Muhsin Khan)

Następnie uratujemy tych, którzy byli bogobojni i posłuszni. A pozostawimy tam Zalimun (politeistów oraz złoczyńców itd.) (upokorzonych) na kolanach (w piekle).

(<https://quran.com/19/72>, Muhsin Khan)

Czytając te wersety powinno się zatem przyjąć, że muzułmanie powinni prowadzić życie bez popełniania „islamskich grzechów”, tak aby nie pozostać w piekle – choć, jak już czytaliśmy, Allah wybawi nawet i tych muzułmanów. Niestety Allah nakazuje muzułmanom, aby grzeszyli i to pod groźbą unicestwienia:

<http://sunnah.com/riyadussaliheen/1/423>

Przekazał Abu Ayyub Khalid bin Zaid: Wysłannik Allaha powiedział: „Gdybyście nie popełniali grzechów, to Allah stworzyłby ludzi, którzy popełnialiby grzechy i prosiliby go o przebaczenie a on by im przebaczał.“ [Muslim].

<http://sunnah.com/tirmidhi/48/170>

Abu Sirmah przekazał od Abu Ayyub, że: gdy dopadła go śmierć, to powiedział: „Ukryłem coś przed wami, co usłyszałem od wysłannika Allaha. Słyszałam, że wysłannik Allaha powiedział: ‘Gdybyście nie grzeszyli, wtedy Allah stworzyłby stworzenie, które by grzeszyło, tak aby mógł mu przebaczać.’“

<http://sunnah.com/muslim/50/11>

Abu Sirma przekazał, że gdy zbliżał się czas śmierci Abu Ayyuba Ansari, wtedy on powiedział: Ukrywałem przed wami pewną rzecz, którą usłyszałem od wysłannika Allaha a usłyszałem, że wysłannik Allaha powiedział: Gdybyście nie popełniali grzechów, wtedy Allah stworzyłby nowe stworzenie, które by popełniało grzechy (i Allah) przebaczałby im.

<http://sunnah.com/muslim/50/12>

Abu Ayyub Ansari przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: Gdybyście nie popełniali grzechów, wtedy Allah by was unicestwił i zastąpił ludźmi, którzy by grzeszyli a następnie prosiliby go o przebaczenie a on by im przebaczał.

<http://sunnah.com/muslim/50/13>

Abu Huraira przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: Na niego, w którego ręku jest moje życie, gdybyście nie popełniali grzechów, wtedy Allah by was unicestwił i zastąpił ludźmi, którzy by grzeszyli a następnie prosiliby go o przebaczenie a on by im przebaczał.

Najwidoczniej bóg islamu chce aby muzułmanie popełniali grzechy, aby następnie – w Dniu Zmartwychwstania – przełożyć je na żydów i chrześcijan.

Grzechy w islamie usuwa jednak również czarny kamień w Mekce – o czym możemy przeczytać w następującej fatwie pod punktem (8): <https://islamqa.info/en/1902> lub w tej oto fatwie <https://islamqa.info/en/45643>.

Odnosnie czarnego kamienia należałoby również wspomnieć, że Mahomet popełnia bałwochwalstwo całując czarny kamień, gdyż w Koranie islamski Abraham powiada:

**Abraham powiedział: „Czy więc czcicie, poza Allahem, to, co nie może wam w ogóle przynieść korzyści ani nie może wam zaszkodzić?
(<https://quran.com/21/66>, Muhsin Khan)**

Ale co czyni Mahomet?

<https://sunnah.com/bukhari/25/89>

Przekazał Salim, że jego ojciec powiedział: Widziałam jak wysłannik Allaha przybył do Mekki; pocałował najpierw czarny kamień podczas wykonywania Tawaf [rytualne okrażenie] i wykonał ramal [szybki marsz rytualny] podczas pierwszych trzech spośród siedmiu okrażeń (Tawafu).

<https://sunnah.com/bukhari/25/97>

Przekazał Az-Zubair bin 'Arabi: Pewien mężczyzna zapytał Ibn Umara odnośnie dotykania czarnego kamienia. Ibn Umar powiedział: „Widziałem jak wysłannika Allaha dotykał i całował go.” Osoba pytająca powiedziała: „Lecz jeśli byłby tłum (duży tłok) wokół Kaby a ludzie przytłoczyliby mnie (to co miałbym wtedy zrobić?)” On odparł gniewnie: „Zostań w Jemenie (gdzie człowiek ten był z Jemenu). Widziałam jak wysłannik Allaha dotykał i całował go.”

Ten czyn bałwochwalstwa wprawił w zakłopotanie niektórych spośród towarzyszy Mahomet takich jak Umar bin al-Khattab:

<https://sunnah.com/bukhari/25/83>

Przekazał `Abis bin Rabi`a: Umar przyszedł do czarnego kamienia i pocałował go i powiedział „Bez wątpliwości, wiem, że jesteś kamieniem i że nikt nie może oczekiwać od ciebie żadnych korzyści ani też nikt nie może być przez ciebie skrzywdzony. Gdybym nie zobaczył wysłannika Allaha, który cię całuje, to bym cię nie pocałował.”

<https://sunnah.com/bukhari/25/91>

Przekazał Zaid bin Aslam od jego ojca, który powiedział: „Umar bin Al-Khattab zwrócił się do rogu (do czarnego kamienia) mówiąc: 'Na Allaha! Wiem, że jesteś kamieniem i że nie możesz ani przynieść korzyści ani nikomu zaszkodzić. Gdybym nie widział, że prorok dotknął (i pocałował) cię, to bym cię nigdy nie dotknął (i nie pocałował).' Następnie pocałował go i powiedział: 'Nie ma żadnego powodu abyśmy wykonywali ramal [szybki marsz rytualny] (podczas Tawafu) [rytualnego okrażenia] jak tylko dla popisu przed poganami a teraz Allah ich zgładził.' Umar dodał: 'Prorok uczynił to (mimo wszystko) a my nie chcemy tego porzucić (tzn. ramalu).'

<https://sunnah.com/bukhari/25/96>

Przekazał Zaid bin Aslam, że jego ojciec powiedział: „Widziałem jak Umar bin Al-Khattab pocałował czarny kamień a następnie powiedział (do niego) 'Gdybym nie widział, że apostoł Allaha ciebie (kamieniu) całuje, to bym cię nie ucałował.'”

Czy nie jest to zadziwiające, że Umar przytoczył słowa sury 21:66?

Tak więc Mahomet dopuścił się tutaj bałwochwalstwa. Aby jednak usprawiedliwić bałwochwalstwo Mahometa muzułmanie argumentują, że to Abraham oraz Izmael wybudowali Kabę i umieścili tam czarny kamień, gdyż błędnie przyjmują, że tam się właśnie osiedlili.

Chodzi o to, że Mahomet nie mógł dopuścić się bałwochwalstwa całując czarny kamień, który został tam umieszczony przez jego rzekomego przodka Abrahama, zgodnie z bezpośrednim nakazem Boga.

Oдноśnie muzułmańskiej logiki nasuwają się tutaj następujące problemy:

Po pierwsze: nie ma żadnego dowodu, że Abraham oraz Izmael byli kiedykolwiek w Mekce ani też, że to oni wybudowali Kabę. Poza takim stwierdzeniem w Koranie, muzułmanie nie są w stanie podać jakiegokolwiek biblijnego czy też przedislamskiego dowodu, który by potwierdzał ten pogląd.

Po drugie: Abraham nigdy by tam nie umieścił żadnego czarnego bożka, aby jego potomkowie go całowali, zwłaszcza że ten sam Bóg, który do niego przemawiał, powiedział oдноśnie całowania i oddawania czci jakimkolwiek przedmiotom:

Księga Wyjścia 20:1-6

1 Wtedy mówił Bóg wszystkie te słowa: 2 «Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. 3 Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! 4 Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! 5 Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. 6 Okazuję zaś łaskę aż do tysiącznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań.

Księga Powtórzonego Prawa 4:10-19

9 Tylko się strzeż bardzo i pilnuj siebie, byś nie zapomniał o tych rzeczach, które widziały twe oczy: by z twego serca nie uszły po wszystkie dni twego życia, ale ucz ich swych synów i wnuków². 10 W dniu, w którym stanąłeś w obliczu Pana, Boga swego, na Horebie³, rzekł Pan do mnie: «Zgromadź Mi naród, niech usłyszą me słowa, aby się nauczyli Mnie bać przez wszystkie dni życia na ziemi i nauczyli tego swoich synów». 11 Wtedy zbliżyliście się i stanęliście pod górą - a góra płonęła ogniem aż do nieba, okryta mrokiem, ciemnością i chmurą. 12 I przemówił do was Pan, Bóg wasz, spośród ognia. Dźwięk słów słyszeliście, ale poza głosem nie dostrzeżliście postaci. 13 Oznajmił wam swe przymierze, gdy rozkazał wam pełnić Dziesięć Przykazań⁴ i napisał je na dwóch tablicach kamiennych. 14 W tym czasie rozkazał mi Pan uczyć was praw i nakazów⁵, byście je pełnili w kraju, do którego wchodzicie, by objąć go w posiadanie. 15 Pilnie się wystrzegajcie - skoroście nie widzieli żadnej postaci w dniu, w którym mówił do was Pan spośród ognia na Horebie - 16 abyście nie postąpili niegodziwie i nie uczynili sobie rzeźby przedstawiającej podobiznę mężczyzny lub kobiety, 17 podobiznę jakiegokolwiek zwierzęcia, które jest na ziemi, podobiznę jakiegokolwiek ptaka, latającego pod niebem, 18 podobiznę czegokolwiek, co pełza po ziemi, podobiznę ryby, która jest w wodach - pod ziemią. 19 Gdy podniesiesz oczy ku niebu i ujrzysz słońce, księżyc

i gwiazdy, i wszystkie zastępy niebios, obyś nie pozwolił się zwieść, nie oddawał im pokłonu i nie służył, bo Pan, Bóg twój, przydzielił je wszystkim narodom pod niebem.

W gruncie rzeczy czytaliśmy to, co podaje Koran odnośnie Abrahama, który miał rzekomo powiedzieć swojemu ludowi odnośnie bałwochwalstwa:

„Czy więc czcicie, poza Allahem, to, co nie może wam w ogóle przynieść korzyści ani nie może wam zaszkodzić?

(<https://quran.com/21/66>, Muhsin Khan)

W obliczu tej rzekomej wypowiedzi Abrahama w Koranie: jak ktokolwiek może uwierzyć w to, że Abraham umieścił gdziekolwiek czarny kamień jako przedmiot czczenia, który ani nie przynosi korzyści ani nie może nikomu zaszkodzić, jak podaje nam Umar?

Powróćmy jednak do głównego tematu.

Co się dzieje z muzułmanami po śmierci – gdy przebywają w grobie – aż do Dnia Zmartwychwstania?

Bardzo interesująca jest kwestia pobytu zmarłego muzułmanina w grobie (Al-Barzakh, pol. barzakh) aż po Dzień Zmartwychwstania a mianowicie chodzi o karę, którą muzułmanin odbywa w grobie (adhab al-qabr). W wielu autentycznych hadisach, jak i w wielu fatwach, jest mowa o tym, że muzułmanin po śmierci będzie odbywał karę w grobie, porównaj: <https://sunnah.com/bukhari/80/63>).

Przyczyny to:

- ubrudzenie się moczem oraz plotkowanie (<https://sunnah.com/urn/1253460>, <https://sunnah.com/urn/1253470>) – przy okazji: picie moczu wielbłądziego jest jednak w porządku (porównaj <https://sunnah.com/bukhari/76/9>, <https://sunnah.com/urn/673450>, <https://sunnah.com/urn/1275480> itd.)
 - lamentowanie nad zmarłymi (<https://sunnah.com/nasai/21/36>, <https://sunnah.com/abudawud/21/41>)
 - szirk, czyli przypisywanie Allahowi towarzyszy w czczeniu (<https://islamqa.info/en/46068>)
 - (islamska) obłuda (<https://islamqa.info/en/46068>)
 - opuszczanie modłów (<https://islamqa.info/en/46068>)
 - (islamskie) cudzołóstwo (<https://islamqa.info/en/46068>)
 - przerywanie islamskiego postu bez usprawiedliwienia (<https://islamqa.info/en/46068>)
 - kradzież łupów wojennych (<https://islamqa.info/en/46068>)
 - ignorowanie nakazów Allaha (<https://islamqa.info/en/45325>)
- itd.

W następującej fatwie (<https://islamqa.info/en/45325>) czytamy: „Kara w grobie jest za grzechy serca, oka, ucha, ust, języka, żołądka, miejsc intymnych, dłoni, stopy i całego ciała. Ci, którzy rozprzestrzeniają złośliwe plotki, kłamstwa, obmawiali, składali fałszywe świadectwa, oczerniali tych,

którzy są cnotliwi i niewinni, szerzą fitnę, promują bid'ah (innowacje), powiadają rzeczy o Allahu i jego wysłanniku bez żadnej wiedzy i mówią w nierozważny sposób (...).“

W teźże fatwie znajduje się cała litania islamskich „grzechów“, za które muzułmanin będzie karany w grobie. Pamiętać należy również o tym, że grzechy w islamie a grzechy w chrześcijaństwie to nie to samo. Na przykład w chrześcijaństwie kłamstwo jest kłamstwem; w islamie istnieje jednak szereg sytuacji w których kłamstwo jest dopuszczone i nie jest uważane za kłamstwo (porównaj <https://sunnah.com/muslim/45/130>). Podobnie w wielu innych przypadkach, takich jak cudzołóstwo lub mordowanie niewinnych osób – tutaj należy również pamiętać o tym, że niewinni w islamie są tylko muzułmanie; każdy niewierny jest winny niewiary w islam.

Dlaczego więc muzułmanie tak ochoczo wybierają się na dźihad?

<https://sunnah.com/nasai/21/237>

Przekazano od Rashida bin Sa'da, że pewien człowiek spośród towarzyszy proroka powiedział: „O wysłanniku Allaha, dlaczego wierni będą poddawani próbie w grobach poza męczennikiem?“ Powiedział on: „Rozbłysk mieczy nad jego głową jest wystarczającą próbą.“

<https://sunnah.com/urn/1276480>

Przekazano od Miqdam bin Ma'dikariba, że wysłannik Allaha powiedział: „Dla męczennika zapisane jest sześć rzeczy u Allaha: Otrzymuje on przebaczenie od momentu gdy jego krew jest po raz pierwszy przelewana; pokazane mu jest jego miejsce w raju; oszczędzona mu będzie męczarnia w grobie; i będzie bezpieczny przed Wielkim Przerażeniem; zostanie przyozdobiony szatą wiary; poślubi (żony) spośród hurys z dużymi oczyma; i będzie mu wolno wstawić się za siedemdziesiąt osób spośród jego krewnych.“

<https://sunnah.com/tirmidhi/22/46>

Przekazał Al-Miqdam bin Ma'diykarib: Że wysłannik Allaha powiedział: „Jest sześć rzeczy, które Allah przygotował dla męczennika. Otrzymuje on przebaczenie wraz z pierwszym przelaniem jego krwi, pokazane mu jest jego miejsce w raju, będzie uchroniony przed karą w grobie, uchroniony przed największym terrorem, na jego głowie zostanie umieszczona korona godności a kamienie szlachetne na niej są lepsze niż ten świat i wszystko co w nim jest, poślubi siedemdziesiąt dwie żony spośród hurys z raju i będzie mu wolno się wstawić za siedemdziesiąt osób spośród jego bliskich krewnych.“ [Abu 'Eisa powiedział:] Ten hadis jest hadisem Hasan Sahih.

<https://islamqa.info/en/8511>

8511: Sześć błogosławieństw męczenników

Jakich jest sześć cech męczenników (szahidów), o których nauczał nasz ukochany prorok Mahomet?

Data publikacji: 2000-11-26

Chwała Allahowi.

Przekazano w hadisie al-Miqdaama ibn Ma'di Karba, że prorok powiedział: „Męczennik (szahid) otrzymuje siedem błogosławieństw od Allaha: otrzymuje on przebaczenie wraz z pierwszym przelaniem jego krwi; pokazane jest mu jego miejsce w raju; oszczędzone mu będzie przejście przez próbę w grobie; i będzie bezpieczny w Dzień Największego Terroru (Dzień Sądu); na jego głowie zostanie umieszczona korona godności, jeden rubin, który jest lepszy niż ten świat i wszystko co w nim jest; poślubi siedemdziesiąt dwie spośród al-hoor al-'iyn (hurysy); i będzie mu wolno wstawić się za siedemdziesiąt osób spośród jego krewnych.“ Według innego przekazu męczennik otrzyma sześć błogosławieństw od Allaha. Według innych przekazów (liczba ta wynosi) sześć lub dziewięć lub dziesięć. (Przekazane przez al-Tirmidhi, który powiedział, że hadis ten jest hadisem hasan (dobry). Przekazane również przez Ibn Maajah w al-Sunan, przez Ahmada, przez 'Abd al-Razzaqa w al-Musannaf, przez al-Tabaraaniego w al-Kabeer, oraz przez Sa'eeda ibn Mansoora w al-Sunan). Shaykh Waleed al-Firyaan

<https://sunnah.com/bukhari/56/6>

Przekazał Abu Huraira:

Słyszałem jak wysłannik Allaha powiedział: „Przykład mudżahedina na drodze Allaha – a Allah wie najlepiej kto walczy na jego drodze – jest jak osoby, która nieustannie pości i modli się. Allah gwarantuje, że wpuści mudżahedina [wojującego] na jego drodze do raju, jeśli zostanie zabity; w przeciwnym przypadku [Allah] sprawi, że [mudżahedin] wróci do domu bezpiecznie wraz z nagrodami i łupem wojennym.“

<https://sunnah.com/bukhari/97/89>

Przekazał Abu Huraira:

Wysłannik Allaha powiedział: „Allah gwarantuje (osobie, która bierze udział w dżihadzie na jego drodze a nic jej do tego nie przymusza jak tylko czynienie dżihadu na jego drodze i wiara w słowo Allaha), że Allah albo zezwoli jej wejść do raju (jako męczennikowi) lub przyprowadzi tą osobę z powrotem do domu skąd wyruszyła, wraz z nagrodą lub łupem wojennym.“

Jak więc widzimy dżihad na drodze Allaha jest tak naprawdę jedyną gwarancją wejścia do raju Allaha bez odbywania kary w grobie.

Kolejny ciekawy temat związany z miłosierdziem Allaha dotyczy dzieci; jak pamiętamy, Allah wybaczył grzechy prostytutce, która napoiła wycieńczonego psa i pozwolił jej wstąpić do swojego raju.

Można by więc przyjąć, że dzieci, które jeszcze nie popełniły żadnego grzechu, na pewno wejdą do raju, ponieważ – według islamu – nie jest im potrzebne żadne przebaczenie grzechów. Niestety sprawa wygląda inaczej:

<https://sunnah.com/muslim/46/46>

Aisza, matka wiernych, przekazała, że zmarło dziecko i powiedziała: To dziecko jest szczęśliwe, ponieważ jest teraz rajskim ptakiem pomiędzy rajskimi ptakami. Wysłannik Allaha

odpowiedział na to: Czy nie wiesz, że Allah stworzył niebo i piekło i stworzył ludzi do piekła i do nieba?

<https://sunnah.com/muslim/46/47>

Aisza, matka wiernych, powiedziała, że wysłannik Allaha został wezwany aby poprowadzić modlitwę na pogrzebie dziecka spośród Ansarów. Powiedziałam: Wysłanniku Allaha, to dziecko jest szczęśliwe, ponieważ jest teraz rajskim ptakiem pomiędzy rajskimi ptakami, ponieważ nie popełniło grzechu ani nie dorosło do takiego wieku, w którym mogłoby popełnić grzech. On powiedział: Aiszo: może być inaczej, ponieważ bóg (Allah), stworzył tych do nieba którzy tam pasują, gdy ci byli jeszcze w łędźwiach swego ojca, i stworzył do piekła tych, którzy pójdą do piekła. On stworzył ich do piekła, gdy ci byli jeszcze w łędźwiach swego ojca.

<https://sunnah.com/nasai/21/131>

Matka wiernych, Aisza, powiedziała: „Jedno z dzieci Ansarów (które zmarło) zostało przyniesione do wysłannika Allaha tak więc pomodlił się za to dziecko. Aisza powiedziała: „Jaki on jest szczęśliwy, jeden z małych rajskich ptaków. Nigdy nie uczynił nic złego ani też nie osiągnął wieku dojrzewania płciowego.“ On powiedział: „Lepiej będzie milczeć, o Aiszo. Allah potężny i wzniosły stworzył raj i ludzi do raju, stworzył ich w łędźwiach ich ojców. I stworzył piekło i stworzył ludzi do piekła, stworzył ich w łędźwiach ich ojców.“

<https://sunnah.com/urn/1250820>

Przekazano, że Aisza, matka wiernych, powiedziała: „Wysłannik Allaha został wezwany na pogrzeb dziecka spośród Ansarów. Powiedziałam: 'O wysłanniku Allaha, to radosna wieść dla tego dziecka! Jest on teraz jednym spośród małych rajskich ptaków, który nigdy nie uczynił niczego złego ani też nie osiągnął wieku, w którym mógłby popełnić coś złego (tzn. wieku odpowiedzialności za swoje czyny).' On powiedział: 'Może być inaczej, o Aiszo! Ponieważ Allah stworzył ludzi do raju, stworzył ich do raju, gdy ci byli jeszcze w łędźwiach swego ojca i stworzył ludzi do piekła, stworzył ich do piekła, gdy ci byli jeszcze w łędźwiach swego ojca.'“

Jak więc czytamy, nawet i dzieci, które nie popełniły żadnego grzechu, nie mają pewności na zbawienie i wejście do raju.

Cytat W Koranie Bóg zwraca się do proroka Muhammada słowami: „My posłaliśmy Ciebie (o Muhammadzie) jako miłosierdzie dla wszystkich światów” (Koran, rozdział 21 Prorocy, werset 107) Z tego względu Bóg wspomina Swe błogosławieństwa wobec ludzkości w surze Ar-Rahman (Miłosierny), rozpoczyna ją od: „Miłosierny. On nauczył Koranu. On stworzył człowieka. On nauczył go wymowy” (Koran rozdział 55 Miłosierny:wersety1-4).

Studując islamskie źródła trudno doszukać się tak naprawdę miłosiernego Mahometa, ponieważ gdy tylko Mahomet stał się przywódcą islamskiej armii, wtedy stał się brutalnym bandytą, zaczął podbijać

niemuzułmanów zmuszając ich do przyjęcia islamu pod groźbą śmierci lub płacenia dżizji w uniżeniu i upokorzeniu – porównaj <https://sunnah.com/muslim/32/3>, <https://sunnah.com/bukhari/56/158> itd.

Jakim „miłosiernym“ człowiekiem był Mahomet możemy dowiedzieć się między innymi z hadisów oraz z jego biografii czyli Sirry.

Gdy Mahomet stał się przywódcą armii muzułmańskiej, wtedy dopuszczał się tortur, zabijał niemuzułmanów, nakazał zabijać swoich krytyków, zamierzał palić żywcem tych spośród muzułmanów, którzy nie stawili się na islamskie modły, zabijał i kazał zabijać apostatów itd. Czy taką osobę można nazwać miłosierną? Wygląda na to, że tak, ponieważ w islamie pojęcie „miłosierdzia“ bardzo różni się od pojęcia miłosierdzia w chrześcijaństwie.

Oto zaledwie kilka dowodów miłosierdzia Mahometa:

<https://sunnah.com/bukhari/44/10>

Przekazał Abu Huraira: Prorok powiedział: „Bez wątpienia zamierzałem nakazać komuś ogłosić Iqamę (obowiązkowe zebranie na modlitwę) a następnie poszedłbym do domów tych, którzy nie przyszli na modlitwę i spaliłbym ich domy nad nimi.“

<https://sunnah.com/muslim/5/321>

'Abdullah przekazał, że wysłannik Allaha powiedział o osobach które były nieobecne na modlitwie jumuah: Zamierzam aby ktoś poprowadził ludzi na modlitwę a potem spale te osoby w ich domach, które były nieobecne na modlitwie jumuah.

<https://sunnah.com/bukhari/56/238>

Przekazał Jabir bin `Abdullah: Prorok powiedział: „Kto jest gotów, aby zabić Ka`ba bin Al-Ashrafa, który skrzywdził Allaha i jego apostoła?“ Muhammad bin Maslama powiedział: „O wysłanniku Allaha! Czy chcesz abym go zabił?“ On odparł przytakująco. Tak więc Muhammad bin Maslama podszedł do niego (tzn. Ka`ba) i powiedział: „Ta osoba (tzn. prorok) rzucił nam wyzwania [przeciwstawia się nam] i zażądał od nas jałmużny.“ Ka`b odpowiedział: „Na Allaha, on kiedyś wam się sprzykrzy.“ Muhammad powiedział do niego: „Podążaliśmy za nim, więc nie chcemy go opuścić, dopóki nie zobaczymy co z tego wyjdzie.“ Muhammad bin Maslama mówił do niego dalej w ten sposób dopóki nie otrzymał szansy, aby go zabić.

<https://sunnah.com/bukhari/56/239>

Przekazał Jabir: Prorok powiedział: „Kto jest gotów zabić Ka'ba bin Ashrafa (tzn. pewnego Żyda).“ Muhammad bin Maslama odparł: „Czy chcesz abym ja go zabił?“ Prorok odparł przytakująco. Muhammad bin Maslama powiedział: „W takim razie pozwól mi abym powiedział co chcę.“ Prorok odpowiedział: „Dobrze (tzn. pozwalam ci).“

<https://sunnah.com/bukhari/56/166>

Przekazał Abu Hurairah: Wysłannik Allaha wysłał nas na wyprawę wojenną mówiąc nam: „Jeśli znajdziecie taką a taką osobę (podał imiona dwóch mężczyzn spośród Kurajszytów), wtedy ich spalcie.“ Następnie przyszliśmy, aby się pożegnać gdy chcieliśmy wyruszyć w

drogę, a wtedy on powiedział: „Kazałem wam wcześniej spalić tego i tego oraz tego i tego, ale jako że kara ogniem jest karą wykonywaną tylko przez Allaha, to jeśli ich złapiecie to zamiast tego ich zabijcie.“

<https://sunnah.com/bukhari/88/5>

Przekazał `Ikrima: Do Aliego przyprowadzono paru ateistów i ten ich spalił. Ta wiadomość dotarła do Ibn Abbasa, który powiedział: „Gdybym to ja był na jego miejscu, wtedy nie paliłbym ich [żywcem], ponieważ wysłannik Allaha zabronił tego mówiąc: 'Nie karzcie nikogo karą Allaha (ogniem).' Zabiłbym ich według oświadczenia wysłannika Allaha, 'Ktokolwiek zmieni swoją muzułmańską religię: zabijcie go.'“

<https://sunnah.com/bukhari/56/225>

Przekazał Abu Huraira: Wysłannik Allaha wysłał nas na misję (tzn. jednostkę wojskową) i powiedział: „Jeśli znajdziecie tego i tego oraz tego i tego, wtedy spalcie obydwoh ogniem.“ Gdy zamierzaliśmy wyruszyć w drogę, wtedy wysłannik Allaha powiedział: „Kazałem wam wcześniej spalić tego i tego oraz tego i tego, ale tylko Allah karze ogniem, tak więc gdy ich znajdziecie, wtedy ich zabijcie (tzn. nie palcie ich).“

<https://sunnah.com/bukhari/56/226>

Przekazał `Ikrima: `Ali spalił paru ludzi żywcem i ta wiadomość dotarła do Ibn `Abbasa, który powiedział: „Gdybym to ja był na jego miejscu, wtedy nie paliłbym ich [żywcem], według tego co powiedział prorok: 'Nie karzcie (nikogo) karą Allaha.' Bez wątpliwości zabiłbym ich ponieważ prorok powiedział 'Jeśli ktoś (muzułmanin) porzuci swoją religię (islam) – zabijcie go.'“

<https://sunnah.com/bukhari/61/118>

Przekazał `Ali: Przekazuję tobie te przekazy od wysłannika Allaha ponieważ wolałbym raczej spaść z nieba niż przypisać mu fałszywą wypowiedź. Ale jeżeli coś powiem pomiędzy mną a tobą, wtedy bez wątpliwości, wojna jest podstępem. Słyszałem wysłannika Allaha mówiącego: „Podczas ostatnich dni na tym świecie pojawią się młodzi głupi ludzie, którzy będą mówili (w ich mniemaniu) co najlepsze (tzn. z koranu) i opuszczą islam tak szybko jak strzała przeszywająca zwierzę. Ich wiara nie przejdzie przez ich gardła (tzn. praktycznie nie będą mieli wiary), tak więc gdziekolwiek ich znajdziecie zabijajcie ich, ponieważ ktokolwiek ich zabije ten otrzyma nagrodę w Dniu Zmartwychwstania.“

<https://sunnah.com/abudawud/40/132>

Przekazał Mu'awiyah ibn AbuSufyan: Prorok powiedział: Jeśli oni (ludzie) będą pić wino, wtedy ich wychłostajcie, jeśli będą pić ponownie, wtedy ponownie ich wychłostajcie. A jeśli ponownie będą pić, wtedy ich zabijcie.

<https://sunnah.com/urn/2056130>

Przekazał As-Sa'b bin Jath-thamah (RAA): 'Wysłannik Allaha został zapytany o politeistów, których ziemie były atakowane wieczorami [w nocy], gdzie zachodziło prawdopodobieństwo, że niektóre z ich kobiet oraz ich potomstwo zostaną zabite lub zranione.' On [Mahomet] powiedział: „Oni są spośród nich.“ Uzgodnione.

<https://sunnah.com/abudawud/40/54>

Przekazał Atiyah al-Qurazi: Byłem wśród jeńców Banu Qurayzah. Oni (towarzysze) zbadali nas, i ci, którym zaczęły rosnać włosy łonowe zostali zabici, a ci, którzy nie mieli włosów łonowych, nie zostali zabici. Byłem wśród tych, którym nie urosły jeszcze włosy łonowe.

<https://sunnah.com/urn/1268580>

Przekazano, że 'Abdul-Malik bin `Umair powiedział: „Słyszałem, że 'Atiyah Al-Quradhi powiedział: 'Zostaliśmy pokazani wysłannikowi Allaha w dzień podboju plemienia Quraidhah. Ci, którzy mieli już włosy łonowe zostali zabici, a ci, którzy nie mieli włosów łonowych, zostali przy życiu. Ja byłem jednym z tych, którzy nie mieli jeszcze włosów łonowych, więc mnie puszczono.“

<https://sunnah.com/abudawud/2/104>

Przekazał As-Saburah: Prorok powiedział: Każcie chłopcu odprawiać modły gdy osiągnie wiek siedmiu lat. Gdy osiągnie wiek dziesięciu lat, wtedy bijcie go aby się modlił.

<https://sunnah.com/abudawud/2/105>

Przekazał Abdullah ibn Amr ibn al-'As: Wysłannik Allaha powiedział: Każcie waszym dzieciom odprawiać modły gdy osiągną wiek siedmiu lat i bijcie je aby się modlili gdy osiągną wiek dziesięciu lat; i ustawcie ich łóżka (aby spali) osobno.

<https://sunnah.com/bukhari/56/138>

Przekazał `Abdullah bin `Umar: Wysłannik Allaha powiedział: „Wy (tzn. muzułmanie) będziecie walczyć z Żydami dopóki niektórzy z nich będą się ukrywać za kamieniami. Kamienie będą (ich zdradzać) mówiąc: „O `Abdullah (tzn. niewolniku Allaha)! Tutaj jest Żyd, który się za mną ukrywa, tak więc go zabij.“

<https://sunnah.com/bukhari/56/139>

Przekazał Abu Huraira: Wysłannik Allaha powiedział: „Ostatnia godzina nie nadejdzie, dopóki wy [muzułmanie] nie staniecie do walki z Żydami a kamień, za którym będzie się ukrywać Żyd, powie: „O muzułmaninie! Tutaj jest Żyd, który się za mną ukrywa, tak więc go zabij.“

<https://sunnah.com/bukhari/56/157>

Przekazał Anas: Prorok wyruszył na Hajbar i dotarł tam wieczorem. [Mahomet] nie zwykł atakować jeśli docierał do danego ludu wieczorem dopóki nie nastał świt. Tak więc gdy nastał świt Żydzi wyszli z workami i łopatami. Gdy zobaczyli proroka, wtedy powiedzieli: „Mahomet i

jego armia!“ Prorok powiedział: Allahu Akbar! (Allah jest większy) a Hajbar jest zniszczony, gdyż kiedykolwiek zbliżamy się jakiemuś ludowi (tzn. wrogowi aby z nim walczyć), wtedy poranek tych, którzy zostali ostrzeżeni będzie nieszczęsny.

Jak należy traktować niemuzułmanów dowiadujemy się w tejsze oto fatwie:

<https://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&Id=6568>

Cytat: „Ten, kto zabił człowieka, który nie popełnił zabójstwa i nie szerzył zgorzenia na ziemi, czyni tak, jakby zabił wszystkich ludzi. A ten, kto uratował życie człowieka, czyni tak, jakby uratował życie wszystkich ludzi.” (Koran rozdział 5 Stół zastawiony: werset 32).

Werset ten jest często przytaczany przez muzułmanów. Niestety nie jest to cały werset, gdyż przytoczenie całego wersetu zmienia diametralnie cały przekaz. Dziwię się jednak, że tak wiele osób nie zadaje sobie trudu, aby sprawdzić jak ten werset wygląda w całości oraz przeczytać werset poprzedni oraz następny. Tak oto wygląda werset 5:32 w całości:

Z tego powodu nakazaliśmy dzieciom Izraela, że jeśli ktoś zabije człowieka nie w odwecie za zabicie innego człowieka lub za szerzenie zgorzenia na ziemi, wtedy ten czyni tak jakby zabił wszystkich ludzi. A ktokolwiek uratuje życie, ten czyni tak jakby uratował życie wszystkim ludziom. Z pewnością przyszli do nich nasi wysłannicy z jasnymi dowodami i znakami ale nawet po tym wielu z nich przekraczało granice (np. poprzez niesprawiedliwe szerzenie ucisku oraz przekraczanie granic ustanowionych przez Allaha poprzez popełnianie poważnych grzechów) na ziemi!
(<https://quran.com/5/32>, Muhsin Khan)

Jak więc widzimy, nakaz ten odnosi się do dzieci Izraela a nie do muzułmanów czy też całej ludzkości. W wersecie 5:33 – który odnosi się do muzułmanów – dowiadujemy się jak mają postępować wobec tych osób, które szerzą „zepsucie“ na ziemi:

Karą dla tych, którzy zwalczają Allaha i jego wysłannika i szerzą zepsucie na ziemi, będzie to iż będą oni zabici albo ukrzyżowani albo też obetnie się im naprzemianlegle rękę i nogę albo zostaną skazani na wygnanie. Taka ma być dla nich hańba na tym świecie a w życiu ostatecznym będą doświadczać bolesnej kary.
(<https://quran.com/5/33>, Muhsin Khan)

„Szerzenie zepsucia” jest w islamie bardzo szerokim pojęciem; ogólnie oznacza to brak posłuszeństwa wobec Allaha i Mahometa, czyli nieprzestrzeganie szariatu jak na przykład spożywanie alkoholu i wieprzowiny, zawieranie szczerej przyjaźni z niemuzułmanami (chyba że w celach ochrony własnej, lecz wtedy przyjaźń może być zawierana tylko pozornie – sura 5:51 oraz 3:28), niestosowanie islamskich nakazów dotyczących ubioru, odmawianie mężowi stosunku seksualnego, wychodzenie za mąż za niemuzułmanina, opuszczanie obowiązkowych modłów, szirk (czyli dodawanie Allahowi

„towarzyszy“ w czczeniu a więc np. modlenie się do Chrystusa), twierdzenie, że Jezus jest Bogiem (jest to również szirkim), twierdzenie, że Bóg jest Trójcą, apostazja itd. Lista czynków niezgodnych z szariatem jest bardzo długa i odnosi się do wszelkich sfer życia, dlatego też szariat – oraz oczywiście islam – uważa się za system totalitarny i tutaj muzułmanie nawet otwarcie się do tego przyznają (<http://www.investigateislam.com/archives/2323>, <http://www.investigateislam.com/archives/2508>).

W tafsirze odnośnie sury 2:11 zatytułowanym „Znaczenie określenia „szerzenie zepsucia““ (http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=436&Itemid) czytamy:

W swoim tafsirze, As-Suddi powiedział, że Ibn `Abbas oraz Ibn Mas`ud skomentowali, (A gdy powiedziano do nich: „Nie szerzcie zepsucia na ziemi“, wtedy oni powiedzieli: „My jesteśmy tylko rozjemcami.“) „Oni są obłudnikami. Jeśli chodzi o („Nie szerzcie zepsucia na ziemi“), co znaczy niewiara oraz czyny nieposłuszeństwa.“ Abu Ja`far powiedział, że Ar-Rabi` bin Anas powiedział, że Abu Al-`Aliyah powiedział, że oświadczenie Allaha, (A gdy powiedziano do nich: („Nie szerzcie zepsucia na ziemi“), oznacza: „Nie popełniajcie czynów nieposłuszeństwa na ziemi. Ich szerzenie zepsucia to brak posłuszeństwa wobec Allaha, ponieważ ktokolwiek jest nieposłuszny Allahowi na ziemi, lub nakazuje aby nie być posłusznym Allahowi, ten popełnił czyn szerzenia zepsucia na ziemi. Pokój na ziemi i w niebie jest zapewniony (i zasłużony) poprzez posłuszeństwo (wobec Allaha).“ Ar-Rabi` bin Anas oraz Qatadah wyrazili to w podobny sposób.

W następnym tafsirze Ibn Kathira zatytułowanym „Rodzaje szerzenia zepsucia, popełniane przez obłudników“ (http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=435&Itemid) odnośnie sury 2:12 czytamy:

Ibn Jarir powiedział: „Obłudnicy szerzą zepsucie na ziemi poprzez to, że nie są posłuszni swojemu Panu na ziemi i nadal dokonują zabronionych czynów. Porzucili też to, co Allah uczynił obowiązkiem i wątpli w jego religię, choć Allah nie akceptuje żadnego uczynku od kogokolwiek chyba że z wiarą w jego [Allaha] religię i pewnością w jej prawdę. Obłudnicy okłamują również wiernych wypowiadając się wbrew wątpliwości i wahaniom, które kryją w sercach. Oferują tyle pomocy ile tylko mogą przeciwko lojalnym przyjaciołom Allaha i wspierają tych, którzy odrzucają Allaha, jego księgę i jego wysłannika. W ten właśnie sposób obłudnicy szerzą zepsucie na ziemi, myśląc, że dokonują czynów sprawiedliwych na ziemi.“ Oświadczenie Ibn Jarira jest prawdą; zaprzyjaźnianie się z niewiernymi zalicza się do jednej z kategorii szerzenia zepsucia na ziemi. Allah powiedział, (A ci, którzy nie uwierzyli są sprzymierzeńcami jedni dla drugich, a jeśli nie będziecie tego robić (pomagać sobie nawzajem), wtedy powstanie bunt i opresja na ziemi i wielkie zepsucie.) (8:73), W ten sposób Allah zerwał więzy lojalności pomiędzy wiernymi i niewiernymi. Podobnie Allah powiedział, (O wy którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie niewiernych za Awliya' (obrońców, pomocników lub przyjaciół) zamiast wiernych. Czy chcecie przygotować Allahowi przeciwko wam samym dowód oczywisty) (4: 144). (...)

O tym, że „zepsuciem” jest również szirk, czyli dodawanie Allahowi współtowarzyszy w czczeniu, dowiadujemy się w tej oto fatwie:

<https://fatwa.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&Id=335032>.

Werset koraniczny 5:33, o którym mowa była powyżej, odnosi się bezpośrednio do pewnej historii a mianowicie chodzi tutaj o pewnych beduinów, którzy przybyli do Mahometa i przyjęli islam. Niestety nie służył im tamtejszy klimat i rozchorowali się. Mahomet kazał im pić mleko z moczem wielbłąda. Gdy wyzdrowieli, wtedy zabili pewnego pasterza wielbłądów i odjechali z wielbłądami odrzucając islam. O całym zajściu dowiadujemy się z hadisów:

<https://sunnah.com/bukhari/56/227>

Przekazał Anas bin Malik: Grupa ośmiu mężczyzn z plemienia 'Ukil przyszła do proroka a nie służył im klimat Medyny. Tak więc powiedzieli: „O wysłanniku Allaha! Daj nam mleka.“ Apostoł Allaha powiedział: „Zalecam wam, abyście dołączyli do stada wielbłądów.“ Tak więc pili mocz i mleko wielbłądów (jako lekarstwo), aż wyzdrowieli i stali się grubi. Następnie zabili pasterza i odjechali z wielbłądami i stali się niewiernymi po tym gdy stali się muzułmanami. Prorok wysłał kilku mężczyzn w pościgu za nimi gdy został poinformowany [o tym co się wydarzyło] przez osobę wołającą o pomoc i zostali przyproawdzeni zanim wzeszło słońce i nakazał im obciąć ręce i stopy. Następnie rozkazał aby wbito im w oczy rozgrzane gwoździe i tak ich pozostawiono na Harra (tzn. skalistej okolicy w Medynie). Prosilili o wodę ale nikt im jej nie dał aż nie umarli (Abu Qilaba, narrator pomocniczy powiedział: „Popelnili morderstwo oraz kradzież i walczyli przeciwko Allahowi i jego apostołowi i szerzyli zepsucie na ziemi.“)

O tym, że ci ludzie zostali zabici za apostazję a nie za zabicie pasterza czy też (rzekomą) kradzież, dowiadujemy się z tych hadisów:

<https://sunnah.com/urn/1003080>

Przekazano od Anasa bin Malika, że kilku beduinów z plemienia 'Uraynah przyszło do proroka i stali się muzułmanami ale nie służył im klimat Medyny; ich skóra stała się żółta i napęczniały ich brzuchy. Wysłannik Allaha wysłał ich do brzemiennych wielbłądów i powiedział aby pili mleko z moczem wielbłądów dopóki nie wyzdrowieli. Następnie ci ludzie zabili pasterza wielbłądów i odjechali z wielbłądami. Wysłannik Allaha wysłał za nimi ludzi w pościgu i zostali przyproawdzeni z powrotem. Ich ręce i stopy zostały odcięte a ich oczy zostały wypalone gorącymi gwoździami. Dowódca wiernych, 'Abdul-Malik, powiedział do Anasa, gdy on przekazywał mu ten hadis: - „(Czy zostali ukarani) za kufr [niewiarę w islam] czy za grzech?“ On powiedział: „Za kufr.“

<https://sunnah.com/nasai/37/70>

Przekazano, że Anas bin Malik powiedział: „Kilku beduinów z plemienia 'Uraynah przyszło do proroka Allaha i zaakceptowało islam ale nie służył im klimat; ich skóra stała się żółta i

napęczniały ich brzuchy. Prorok Allaha wysłał ich do wielbłądźców dających mleko i powiedział aby pili mleko z moczem wielbłądów dopóki nie wyzdrowieli. Następnie ci ludzie zabili pasterza i odjechali z wielbłądami. Prorok Allaha wysłał za nimi mężczyzn w pościgu i zostali przyprohwadzeni z powrotem a następnie kazał aby ich ręce i stopy zostały odcięte a ich oczy zostały wypalone.“ Dowódca wiernych, 'Abdul-Malik, powiedział do Anasa, gdy on przekazywał ten hadis: „Czy ta (kara) była za kufr [niewiarę w islam] czy za grzech?“ On powiedział: „Za kufr.“

Tak więc sura 5:32 odnosi się do dzieci Izraela natomiast sura 5:33 do muzułmanów i to właśnie w tej surze jest podane jak należy w islamie postępować z osobami, które nie przestrzegają szariatu i dopuszczają się takich „przestępstw“ jak szczere zaprzyjaźnianie się z niewiernymi, apostazja, szirk itd.

CYTAT: Kiedy Prorok zdobył Mekkę bez rozlewu krwi, a stało się to w dwudziestym pierwszym roku jego misji proroczej, pomimo że doznał wielu krzywd i niesprawiedliwości ze strony niewiernych, zapytał mekkańskich niewiernych: „Jak oczekujecie, że was potraktuję?”. Oni odpowiedzieli jednomyślnie: „Jesteś szlachetnym człowiekiem, synem szlachetnego człowieka“. On oznajmił im swą decyzję: „Możecie rozejść się w pokoju, nie doznacie żadnego upokorzenia. Niechaj Bóg wam wybaczy. On jest Najmiłosierniejszy.”

Powyższy cytat pochodzi z książki M. Fethullah Gulen. Eseje – Perspektywy i znajduje się na stronie 40 – książkę tą można znaleźć w internecie na stronie books.google.pl wpisując podany przeze mnie tytuł.

Jest to wydanie apologetyczne, usiłujące ukazać Mahometa w jak najlepszym świetle, pozbawione jednak wielu ważnych a nawet fundamentalnych źródeł. Nie jest to jednak niczym zadziwiającym, że muzułmanie próbują ukazać Mahometa jako najlepszego człowieka, który kiedykolwiek chodził po tej ziemi. Gdyby przecież podali całą historię Mahometa, przebieg jego kariery politycznej i „religijnej“ jako przywódcy armii, wtedy nie mogliby nikogo przekonać do przyjęcia islamu. Zadziwiające jest jednak to, że choć żyjemy w czasach, w których każdy ma dostęp do internetu i do wszechogarniającej wiedzy, to jednak niewiele osób zadaje sobie trudu, aby poszukać prawdy w źródłach muzułmańskich, które – o dziwo! – są dostępne nawet w internecie. Oczywiście większość osób nie zdaje sobie sprawy z tego, że islam pozwala na kłamanie i dlatego, gdy ktoś chce się dowiedzieć czegoś o islamie, wtedy uważa, że najlepszym źródłem wiedzy o islamie powinni być sami muzułmanie, co prowadzi do tego, że większość osób po prostu pyta muzułmanów lub wybiera się do meczetu, zadając pytanie muftiemu, imamowi, lub uczestniczy w zorganizowanym przez muzułmanów spotkaniu gdzie może zadać pytanie.

Powróćmy jednak do powyższego cytatu oraz zastanówmy się, dlaczego Mahomet zdobył Mekkę (bez rozlewu krwi), jakich doznawał krzywd ze strony niewiernych oraz dlaczego został wygnany z Mekki?

O tym jak wyglądało tło całego konfliktu dowiadujemy się w książce zatytułowanej *History of al-Tabari Vol. 6, Muhammad at Mecca*, która jest dostępna również na stronie books.google.pl.

Aby nie przytaczać tutaj kilkunastu stron historii, streszczę całość na kilku stronach:

Na stronie 93 czytamy, że gdy Mahomet przebywał w Mekce i zaczął tam głosić islam i wiarę w Allaha, wtedy mieszkańcy Mekki nie odsunęli się od niego ani też go nie odrzucili. Generalnie poganie w Mekce nie mieli żadnego problemu z Mahometem głoszącym islam. Jak na pogan, byli bardzo tolerancyjni i bardzo pokojowi. Zmieniło się to dopiero wtedy, gdy Mahomet zaczął atakować ich wierzenia, wyśmiewać ich tradycyjne wartości, obrażać ich bogów, przodków, wprowadzać podziały pomiędzy nimi itd. Na stronie 94 jest podane, że poganie musieli wiele wycierpieć od Mahometa. Doszło do tego, że kilka osób z plemienia Mahometa udało się do wujka Mahometa, Abu Taliba, ponieważ zamierzali zawrzeć rozejm z Mahometem: chcieli, aby Mahomet przestał krytykować ich wierzenia. To jednak nie przyniosło oczekiwanych rezultatów. Poganie dowiedzieli się jednak jakie plany miał Mahomet a mianowicie zamierzał wezwać ich do przyjęcia islamu, aby poprzez to rządzić nad nie-Arabami – zobacz strona 96: „Wujku, chcę aby wypowiedzieli jedną rzecz. Jeśli to uczynią, wtedy Arabowie im ulegną a nie-Arabowie będą im płacić dżizję.“
Lecz Kurajszyci wcale nie chcieli przyjmować islamu.

Już o wiele wcześniej, a mianowicie na stronie 82, można się dowiedzieć, że gdy Mahomet nie miał jeszcze żadnej armii a zgromadził wokół siebie zaledwie kilka osób, wtedy al-Abbas powiedział o nim, że zamierza podbić Cesarza oraz Chosrowa. I tak na stronie 82 czytamy:

Byłem kupcem i przyjechałem podczas pielgrzymki i zatrzymałem się u al-'Abbasa. Kiedy byliśmy u niego, wtedy wyszedł pewien człowiek, aby się modlić i stał skierowany w kierunku Kaby. Następnie wyszła pewna kobieta i stała modląc się z nim, a następnie młodzieniec, który stał modląc się z nim. Powiedziałem: „Abbasie, cóż to za religia? Nie znam tej religii.“ On odparł: „To jest Muhammad bin 'Abdallah, który twierdzi, że Bóg posłał go jako swojego wysłannika razem z tą (religią) i że skarby Chosrowa i Cesarza będą mu przekazane poprzez podbój. Ta kobieta jest jego żoną, Khadijah bt. Khuwaylid, która uwierzyła w niego, a ten młodzieniec jest jego kuzynem 'Ali b. Abi Talib, który uwierzył w niego.“ 'Afif: Gdybym tego dnia w niego uwierzył, wtedy byłbym trzecim.

Tak więc plany Mahometa były jasne: stworzyć nową religię, wezwać pogan do islamu a następnie podbić każdego, kto nie był muzułmaninem.

Mahomet pod protekcją Abu Taliba

Wielokrotne wizyty u Abu Taliba w sprawie Mahometa nie przynosiły skutku. Doszło nawet do tego, że Abu Talib otrzymał następującą propozycję, o której czytamy na stronie 97:

Gdy Kurajszyci poznali, że Abu Talib odmówił odstąpienia od wysłannika boga i oddania go w ich ręce i że był zdecydowany zerwać z nimi z tego względu i stać się ich wrogiem, wtedy przyprowadzili 'Umaraha bin Walida bin al-Mughiraha do niego i powiedzieli, jak mi mówiono: „Abu Talibie, oto Umarah bin al-Walid, najodważniejszy, najbardziej poetycko uzdolniony i najbardziej przystojny młody mężczyzna spośród Kurajszytów. Weź go a jego inteligencja i jego wsparcie są twoimi. Weź go za syna, a będzie on twój; a przekaz nam twojego bratanka, który sprzeciwił się twojej religii i religii naszych przodków i który wicherzył pośród twojego plemienia i który wyśmiewał tradycyjne wartości tegoż plemienia, a my go zabijemy. Człowiek za człowieka.“

Jak drastyczna musiała być więc działalność Mahometa, jeśli Kurajszyci zdecydowali się na takie kroki? Lecz Abu Talib się nie zgadza a sytuacja się pogarsza. Tak więc Mahomet nadal głosi islam w Mekce, wyśmiewając wierzenia pogan, ich przodków, szydząc z ich bogów itd. a wszystko to pod protekcją Abu Taliba.

Dlaczego Mahomet był prześladowany w Mekce?

Mahomet i jego zwolennicy byli prześladowani w Mekce nie dlatego, że byli muzułmanami, ale ze względu na to, że zrazili do siebie mieszkańców Mekki poprzez wyśmiewanie ich wiary, ich przodków, bogów itd. Gdy jednak mieszkańcy Mekki odpowiedzieli tym samym i zaczęli wyśmiewać islam, wtedy muzułmanie zaczęli się uskarżać, że są prześladowani i atakowani tylko ze względu na ich wiarę w islam i Allaha. W końcu dochodzi do emigracji muzułmanów do Abisynii. Na stronie 101-102 czytamy:

Gdy ci spośród towarzyszy wysłannika boga, którzy wyemigrowali do Abisynii odjechali, wtedy wysłannik boga został w Mekce głosząc [islam] potajemnie i otwarcie, ciesząc się ochroną boga za pośrednictwem swojego wuja Abu Taliba i tych spośród swojego klanu, którzy odpowiedzieli na jego wezwanie do wsparcia. Gdy Kurajszyci zrozumieli, że nie mieli żadnej możliwości, aby zaatakować go fizycznie, wtedy oskarżyli go o magię, wróżbiarstwo i szaleństwo oraz bycie poetą. Zaczęli trzymać z dala od niego tych, względem których obawiali się, że mogą go posłuchać i podążyć za nim. Najpoważniejszy krok, który – jak zanotowano – wówczas przedsięwzięli, wyglądał następująco. Ibn Humayd- Salamah- Muhammad b. Ishaq- Yahya b. 'Urwah b. al-Zubayr- jego ojciec 'Urwah-'Abdallah b. 'Amr b. al-'As: Powiedziałem do niego: „Jaki był najgorszy atak, który widziałeś ze strony Kurajszytów względem wysłannika boga, gdy otwarcie pokazali swoją wrogość względem niego?“ On odparł: „Byłem z nimi, kiedy pewnego dnia ich wielmożni zebraли się w Hijr i dyskutowali nad wysłannikiem boga. Oni powiedzieli: „Nigdy nie doświadczyliśmy czegoś takiego co musieliśmy znieść przez tego człowieka. Naśmiewał się z naszych tradycyjnych wartości, obraził naszych przodków, obraził naszą religię, spowodował podział pośród nas i obraził naszych bogów. Musieliśmy wiele przez niego wycierpieć' lub słowa tej treści. Gdy to właśnie mówili, wtedy pojawił się nagle wysłannik boga podszedł i ucałował czarny kamień. Następnie

przeszedł obok nich podczas odprawiania okrażenia [w celach rytualnych] a gdy tak uczynił, wtedy wypowiedzieli o nim kilka oszczerczych komentarzy. Widziałem po twarzy wysłannika boga, że ich usłyszał, ale kontynuował. Gdy przeszedł za drugim razem, wtedy wypowiedzieli podobne komentarze a ja widziałem po jego twarzy, że je usłyszał ale ponownie kontynuował. Następnie przeszedł obok nich po raz trzeci a oni wypowiedzieli podobne komentarze, ale tym razem zatrzymał się i powiedział: 'Słuchajcie, mężczyźni spośród Kurajszytów. Na niego w którego ręku spoczywa dusza Mahometa, przybyłem zgotować wam rzeź.' Byli przejęci tym co powiedział i było tak, jakby każdy mężczyzna spośród nich zastygł w bezruchu; nawet ci spośród nich, którzy uprzednio zachęcali do podjęcia najostrzejszych kroków przeciwko niemu, rozmawiali z nim w pojednawczy sposób, używając najbardziej uprzejmych zwrotów, które przychodziły im na myśl i powiedzieli: „Odejdź w prawdziwym przewodnictwie, Abu al-Qasim; na Boga nigdy nie byłeś ignorantem.” „Prorok odszedł a następnego dnia zebrał się w Hijr a ja ('Abdallah bin 'Amr bin al-'As) byłem tam ponownie obecny. Powiadali jedni do drugich: 'Mówiliście o tych przykrościach, które wycierpieliście i o tych rzeczach, które Mahomet wam wyrządził, ale kiedy otwarcie powiedział coś nieprzyjemnego, wtedy cofnęliście się przed nim.' A gdy to mówili, wtedy nagle pojawił się wysłannik boga a oni obskoczyli go jak jeden człowiek i otoczyli go, mówiąc: 'Czy to ty powiadasz to i owo?' powtarzając to, co usłyszeli odnośnie jego wypowiedzi potępiających ich bogów oraz ich religii. Prorok powiedział: 'Tak, ja jestem tym, który to powiada.'” „Następnie zobaczyłem jak jeden z nich chwycił go za jego płaszcz, lecz Abu Bakr stanął przed nim płacząc i powiedział: 'Biada wam wszystkim! Czy zabilibyście człowieka, ponieważ powiada: moim Panem jest bóg [Allah]?' Wtedy od niego odstepili i to jest najgorsza rzecz, którą Kurajszytów kiedykolwiek mu wyrządzili.”

W powyższym fragmencie widzimy, że Kurajszytów byli tak naprawdę tchórzami, którzy mówili jedno a zrobili coś zupełnie innego, ponieważ gdy już Mahomet wyjawiał im swoje plany, wtedy stchórzeli i w popłochu zaczęli się wycofywać. W powyższym fragmencie jedynie jedna osoba chwyciła Mahometa za jego płaszcz i zamierza wyrządzić mu krzywdę, na co Abu Bakr reaguje jak obłudnik twierdząc, że Mahomet jest krzywdzony tylko ze względu na to, że jest muzułmaninem. Podobna relacja znajduje się na stronie 102-103, gdzie czytamy:

Powiedziałem do 'Abdallaha b. ' Amra: „Opowiedz mi o najgorszej rzeczy, którą, jak widziałeś, politeiści wyrządzili wysłannikowi boga.” On powiedział: „Ugbah b. Abi Mu'ayt pojawił się podczas gdy wysłannik boga był przy Kabie, wykręcił jego szatę wokół jego szyi i dusił go gwałtownie. Abu Bakr, który stał za nim, położył rękę na jego ramieniu i odepchnął go od wysłannika boga. Następnie powiedział: 'Ludzie, czy zabilibyście człowieka, ponieważ powiada: moim Panem jest bóg [Allah]? ...' aż po słowa 'Bóg nie prowadzi tego, kto jest marnotrawnym, kłamcą?’”

Natomiast największym upokorzeniem, jakie zaznał Mahomet, było wyszydzanie – na które sam sobie zasłużył –, oraz rzucenie mu na plecy wnętrzości wielbłąda:

<https://sunnah.com/bukhari/4/107>

Przekazał `Abdullah: Podczas gdy wysłannik Allaha upadał na twarz (jak opisano poniżej). Przekazał `Abdullah bin Mas`ud: Pewnego razu prorok odprawiał modły przy Kabie. Abu Jahl siedział z kilkoma ze swoich towarzyszy. Jeden z nich powiedział do innych: „Kto spośród was przyniesie zawartość jamy brzusznej (jelita, itd.) wielbłąda plemienia takiego a takiego i umieści je na plecach Mahometa, kiedy się pokłoni?” Najbardziej nieszczęsny spośród nich wstał i przyniósł je. Począł, aż prorok się pokłonił a następnie umieścić je na jego plecach pomiędzy jego ramionami. Widziałem to, ale nie mogłem nic zrobić. O gdybym miał kilku ludzi ze mną, aby móc ich powstrzymać. Zaczęli się śmiać i kładli się jeden na drugiego. Wysłannik Allaha był w pokłonie i nie podniósł głowy dopóki nie przyszła Fatima (córka proroka) i zrzuciła (zawartość brzucha wielbłąda) z jego pleców. On podniósł głowę i powiedział trzy razy: „O Allahu! Ukarz Kurajczyków.“ Było to trudne dla Abu Jahla i jego towarzyszy, gdy prorok wzywał Allaha przeciwko nim, gdyż byli przekonani, że modlitwy i błagania były wysłuchiwane w tym mieście (Mekce). Prorok powiedział: „O Allahu! Ukarz Abu Jahla, `Utbę bin Rabi`a, Shaiba bin Rabi`a, Al-Walida bin `Utbę, Umaiya bin Khalafa oraz `Uqba bin Al Mu`ita [??] (i wspomniął o siódmym, którego imienia nie mogę sobie przypomnieć). Na Allaha, w którego rękach jest moje życie, widziałem trupy tych osób, które były liczone przez wysłannika Allaha w Qalib (jedna ze studni) w Badrze.

<https://sunnah.com/bukhari/63/80>

Przekazał `Abdullah: Podczas gdy prorok oddawał pokłon otoczony przez kilku Kurajczyków, `Uqba bin Abi Mu`ait przyniósł wnętrzności (tzn. zawartość brzucha) wielbłąda i umieścił je na plecach proroka. Prorok nie podniósł swojej głowy (dopóki) nie przyszła Fatima i nie zdjęła tego z jego pleców i przeklęła tego, który wyrządził tą krzywdę. Prorok powiedział: „O Allahu! Uśmierć wodzów Kurajczyków Abu Jahla bin Hishama, `Utbę bin Rabi`ala, Shaba bin Rabi`a, Umaiye bin Khalafa lub Ubaia bin Khalafa.“ (Narrator pomocniczy Shu`ba nie jest pewien ostatniego imienia.) Widziałem jak ci ludzie zostali zabici w dzień bitwy pod Badrem i wrzuceni do studni z wyjątkiem Umaiya lub Ubaia, którego części ciała zostały zmasakrowane lecz nie został wrzucony do studni.

Jak widzimy Mahomet nie przebaczył tym osobom tego czynu jak i wielu innych czynów, takich jak wyśmiewanie się z niego czy też szydzenie; dlatego też nawet w dzisiejszych czasach muzułmanie zabijają (najczęściej) niewiernych, ze względu na krytykowanie, szydzenie lub wyśmiewanie się z proroka islamu (porównaj <https://sunnah.com/abudawud/40/11>, <https://sunnah.com/nasai/37/105>, <https://sunnah.com/bukhari/48/3>, <https://sunnah.com/bukhari/56/238>).

Do większej wrogości doprowadziły tak zwane szatańskie wersety, które później zostały anulowane; na stronach 107-112 mamy opis, jak to Mahometowi zostały objawione szatańskie wersety i jak bardzo ucieszyło to Kurajczyków, że Mahomet najwyraźniej przestał wreszcie obrażać ich religię i że uszanował ich bogów. Następnie – po pewnym czasie – Mahomet zostaje poinformowany przez

„aniola“ Dżibrila, że padł ofiarą podszeptu ze strony szatana. Wersety szatańskie zostają więc anulowane, cała sytuacja się pogarsza a prześladowanie przybiera na sile. Poganie poczuli się najwyraźniej ponownie wprowadzeni w błąd i okłamani.

Tak więc nieustająca wrogość Mahometa względem mieszkańców Mekki doprowadziła wreszcie do prześladowania, które było jednak sprowokowane przez samego Mahometa. Po śmierci Abu Taliba Mahomet nie miał już obrońcy a wrogość Kurajczytów nasiliła się. Pewnego razu ktoś wysypał Mahometowi popiół na głowę o czym czytamy na stronie 115. Mahomet powiedział wtedy: „Kurajczyści nigdy nie uczynili mi nic przykrego, dopóki nie zmarł Abu Talib.“

Ostatecznie, po około dziesięciu latach – choć według różnych autentycznych hadisów jest to trzynaście lat –, Mahomet emigruje do Medyny.

Pomińmy teraz późniejsze napady Mahometa na karawany niewiernych, bitwę pod Badrem oraz inne bitwy Mahometa i przejdźmy do następnej kwestii: zdobycie Mekki przez Mahometa bez rozlewu krwi i jego miłosierdzie.

Mahomet podbija Mekkę, „pokojowo“

Mahomet wysłał swoją armię i przejmuje Mekkę bez większych walk – poganie nie mają większych szans w obliczu przeważającej siły militarnej. Mahomet dzieli swoje wojska, ponieważ do Mekki prowadzi kilka dróg. W ten sposób mieszkańcy Mekki zostali zaatakowani z kilku stron. Tak więc Mahomet wjechał do Mekki bez większego oporu. W Mekce Mahomet nakazuje się jednak zemścić na kilku osobach, które zostają następnie zabite (porównaj też strona 550 w biografii Mahometa *Sīrat Rasūl Allāh*, autorstwa A. Guillaume dostępnej na stronie <https://books.google.pl/>). Abu Sarh, który dopuścił się według islamu kary pociągającej za sobą karę śmierci, zostaje jednak uratowany przed śmiercią za pomocą pewnego „fortelu“, choć Mahomet miał wobec niego inne zamiary:

<https://sunnah.com/abudawud/15/207>

15 Dżihad (Kitab Al-Jihad)

(974) Rozdział: Zabijanie jeńca nie zapraszając go do [przyjęcia] islamu

Przekazał Sa'd: W dniu w którym Mekka została podbita, wysłannik Allaha udzielił ochrony ludziom z wyjątkiem czterech mężczyzn i dwóch kobiet i wymienił te osoby. Ibn AbuSarh był jednym z nich. On przekazał ten przekaz. Powiedział on: Ibn AbuSarh ukrył się u Uthmana ibn Affana. Gdy wysłannik Allaha wezwał ludzi, aby złożyli przysięgę wierności, wtedy przyprowadził go i kazał mu stanąć przed wysłannikiem Allaha. Powiedział on: Wysłanniku Allaha, odbierz od niego przysięgę wierności. On podnosił swoją głowę i spoglądał na niego trzy razy za każdym razem odrzucając. Po trzecim razie odebrał od niego przysięgę.

Następnie zwrócił się do swoich towarzyszy i powiedział: Czy nie ma wśród was ani jednego inteligentnego mężczyzny, który by powstał wobec tego (mężczyzny), gdy zobaczył, że powstrzymuje się od przyjęcia od niego przysięgi wierności i zabił go? Oni odpowiedzieli: Nie wiemy wysłanniku Allaha co jest w twoim sercu; czy dałeś nam jakiś znak twoimi oczyma? On

powiedział: Nie jest to odpowiednie, aby prorok posiadał podstępne oko. Abu Dawud powiedział: 'Abd Allah (b. Abi Sarh) był przybranym bratem 'Uthmana a Walid b. 'Uqbah był jego bratem ze strony matki a 'Uthman wymierzył mu karę hadd, gdy wypił wino.

To samo mamy opisane w tym oto hadisie:

<https://sunnah.com/abudawud/40/9>

Przekazał Sa'd ibn AbuWaqas: W dniu podboju Mekki Abdullah ibn Sa'd ibn AbuSarh ukrył się u Uthmana ibn Affana. Ten przyprowadził go i kazał mu stanąć przed prorokiem i powiedział: Zaakceptuj przysięgę Abdullaha, wysłanniku Allaha! On podnosił swoją głowę i spoglądał na niego trzy razy za każdym razem odrzucając, lecz zaakceptował jego lojalność po trzecim razie. Następnie zwracając się do swoich towarzyszy powiedział: Czy nie było wśród was ani jednego rozumnego mężczyzny, który by powstał wobec niego, gdy zobaczył, że powstrzymuję moją dłoń od przyjęcia od niego jego [przysięgi] wierności i zabił go? Oni powiedzieli: Nie wiedzieliśmy co było w twoim sercu, wysłanniku Allaha! Dlaczego nie dałeś nam znaku za pomocą twoich oczu? On powiedział: Nie jest to wskazane, aby prorok wykonywał podstępne sztuczki oczyma.

Ibn Khatal nie miał jednak tyle szczęścia:

<https://sunnah.com/bukhari/28/26>

Przekazał Anas bin Malik: Wysłannik Allaha wkroczył do Mekki w roku podboju nosząc na głowie arabski hełm a gdy prorok go zdjął, wtedy przyszła pewna osoba i powiedziała: „Ibn Khatal trzyma się zasłony Kaby (szukając schronienia w Kabie).“ Prorok powiedział: „Zabijcie go.“

<https://sunnah.com/bukhari/64/319>

Przekazał Anas bin Malik: W dzień podboju prorok wkroczył do Mekki nosząc hełm na głowie. Gdy go zdjął, wtedy przyszedł pewien mężczyzna i powiedział: „Ibn Khatal trzyma się zasłony Kaby.“ Prorok powiedział: „Zabijcie go.“ (Malik, narrator pomocniczy, powiedział: „W tymże dniu prorok nie był w stanie Ihram, jak nam się wydawało, i Allah wie lepiej.“)

<http://sunnah.com/abudawud/40/139>

Przekazał AbdurRahman ibn Azhar: Widziałem wysłannika Allaha rankiem w dzień podboju Mekki, gdy byłem młodym chłopcem. Przechadzał się pośród ludzi szukając obozu Khalida ibn al-Walida. Pewien mężczyzna który pił wino został (przed niego) przyprowadzony a on nakazał im, aby go (pobili). Tak więc bili go tym co mieli w rękach. Niektórzy bili go batami, niektórzy kijami a niektórzy sandałami. Wysłannik Allaha rzucił mu kurz w twarz. Gdy pewien mężczyzna, który pił wino został przyprowadzony przed Abu Bakrę, wtedy on zapytał ich (tzn. ludzi) odnośnie ilości uderzeń, które mu wymierzyli. Oni zliczyli czterdzieści. Tak więc Abu Bakr wymierzył mu czterdzieści batów. (...)

Niektórzy zadają sobie może takie pytanie: czemu Mahomet podczas podboju Mekki nie wyrzwał wszystkich mieszkańców, którzy przecież tak mu się przeciwstawiali i dlaczego udzielił im nawet ochrony? Jest ku temu kilka powodów. Przytoczę tutaj tylko cztery:

1. Pierwszy powód jest taki, że nie było takiej potrzeby, ponieważ przejmując miasto, przejmował również nowych wyznawców, którzy teraz – w obliczu przewagi militarnej Mahometa a więc w sytuacji bez wyjścia – składali mu przysięgę wierności. Zatem wojsko Mahometa powiększało się, co leżało oczywiście w jego własnym interesie. Wymordowanie wszystkich mieszkańców i spalenie całego miasta oznaczałoby utratę nowych podwładnych oraz budynków, których odbudowanie mogłoby trwać latami.
2. Drugi powód to zyski z pielgrzymek. Mekka była celem corocznych pielgrzymek a Mahomet zdawał sobie oczywiście sprawę z tego, że zyski z pielgrzymek są ogromne. Jest to więc rzeczą oczywistą, że wyrznięcie wszystkich mieszkańców Mekki, którzy sprzeciwiali się Mahometowi, oraz doszczętne spalenie tego miasta byłoby niekorzystne, jeśli chodzi o przyszłe zyski z handlu i pielgrzymek a utrzymanie wojska to oczywiście niemałe wydatki. Gdy pielgrzymka do Mekki stała się dla muzułmanów obowiązkiem, wtedy Mekka stała się centrum świata muzułmańskiego.
3. Trzecim powodem, który jest przekazany w hadisach, było to, że Allah uczynił z Mekki sanktuarium, w którym walka jest zakazana, choć Mahomet otrzymał wyjątkowo zgodę od Allaha na zabicie kilku osób:

<https://sunnah.com/bukhari/25/73>

Przekazał Ibn Abbas: W dniu podboju Mekki wysłannik Allaha powiedział: „Allah uczynił z tego miasta sanktuarium. Kolczastych krzewów nie należy tutaj ścinać, zwierzyny nie należy przeganiać a znalezionej rzeczy nie należy podnosić, chyba że przez tego, kto publicznie to ogłosi.“

<https://sunnah.com/bukhari/28/14>

Przekazał Ibn Abbas: W dzień podboju Mekki prorok powiedział: „Nie ma już więcej emigracji (z Mekki) ale dżihad i intencje, a kiedykolwiek jesteście wzywani do dżihadu, wtedy powinniście natychmiast wyruszyć. Bez wątpliwości, Allah uczynił z tego miejsca (Mekki) sanktuarium od stworzenia niebios i ziemi a [Mekka] pozostanie sanktuarium aż do Dnia Zmartwychwstania, gdyż Allah ustanowił jej świętość. Walka nie była tutaj dozwolona dla nikogo przede mną a nawet mi została dozwolona tylko na pewną część dnia. Tak więc jest to sanktuarium świętości Allaha aż do Dnia Zmartwychwstania. Ciernistych krzewów nie należy tutaj wrywać a zwierzyny nie należy przeganiać; a luquty (zgubionej rzeczy) nie należy podnosić, chyba że przez tego, kto publicznie to ogłosi a roślinność nie powinna być wycinana.“ Al-`Abbas powiedział: „O wysłanniku Allaha! Z wyjątkiem Al-Idhkhir, (gdz jest to używane przez ich złotników i dla ich użytku domowego).“ Tak więc prorok powiedział: „Z wyjątkiem Al-Idhkhir.“

<https://sunnah.com/bukhari/64/328>

64 Wyprawy wojenne prowadzone przez proroka (Al-Maghaazi)

(51) Rozdział: Rozdział

Przekazał Abu Shuraih: Al-Adawi że powiedział do `Amra bin Sa`ida, gdy ten wysyłał wojska grupami do Mekki: „Wodzu! Pozwól, że opowiem ci wypowiedź wysłannika Allaha w drugim dniu podboju Mekki. Słyszałem to na własne uszy i zapamiętało to moje serce i widziałem to na własne oczy, gdy to wypowiadał. On (tzn. prorok) chwalił Allaha a następnie powiedział: 'To Allah a nie ludzie uczynił z Mekki sanktuarium, tak więc nie jest to dozwolone dla kogokolwiek, kto wierzy w Allaha i w Dzień Ostatni, aby przelewał krew w tym miejscu ani też nie wolno mu ścinać tutaj drzew a jeśli ktoś poprosi o zgodę do walki w Mekce, ponieważ apostołowi Allaha zostało to dozwolone, wtedy powiedzcie mu: Allah zezwolił na to swojemu apostołowi, lecz nie wam ale nawet i on (tzn. apostoł) otrzymał takie pozwolenie na krótki czas w ciągu dnia a dzisiaj świętość Mekki stała się taka sama, jak wcześniej (dawniej) tak więc ci, którzy są tutaj obecni, powinni poinformować tych, którzy są nieobecni.“ Następnie Abu Shuraih został zapytany: „Co powiedział ci `Amr? Abu Shuraih powiedział: Powiedział on: „Wiedziałem o tym lepiej niż ty, o Abu Shuraiho! Haram (tzn. Mekka) nie udziela schronienia grzesznikowi czy też uciekającemu mordercy ani żadnej osobie, która ucieka, po tym jak spowodowała zniszczenie.“

Podobne przekazy znajdują się tutaj: <https://sunnah.com/bukhari/23/104>,

<https://sunnah.com/bukhari/28/13> oraz tutaj <https://sunnah.com/bukhari/34/43>.

4. Czwartym powodem jest ogłoszenie „amnestii“ wśród niewiernych, o czym dowiadujemy się również z hadisów. Poprzez to Mahomet szybciej powiększa swoje wojska, aniżeli poprzez wybicie wszystkich mieszkańców Mekki. Zanim jednak Mahomet wkroczył do Mekki, gdzie nakazał zabić kilka osób, Abu Sufyan, przywódca Kurajczyków, „wynegocjował” ową amnestię przechodząc na islam i ratując życie mieszkańcom Mekki, gdyż al-Abbas wyprosił u Mahometa, aby ten uczynił Abu Sufyanowi przysługę za jego przejście na islam. Tak więc Mahomet powiada, że bezpieczny będzie ten, kto wejdzie do domu Abu Sufyana oraz ten, kto odłoży swoją broń oraz ten, kto wejdzie do meczetu. Tak więc Abu Sufyan spieszy do Mekki, aby tam ogłosić gwarancję ochrony przed Mahometem.

<https://sunnah.com/muslim/32/106>

Przekazano zgodnie z upoważnieniem Abdullaha b. Rabaha, który powiedział: Przybyliśmy w poselstwie do Mu'awiya b. Abu Sufyana a Abu Huraira był pośród nas. Każdy z nas przygotowywał posiłek dla swoich towarzyszy po kolei przez każdy dzień. (Zatem) kiedy przyszła moja kolej, powiedziałem: Abu Hurairo, dzisiaj jest moja kolej. Tak więc przybyli do mnie. Jedzenie nie było jeszcze gotowe, tak więc powiedziałem do Abu Hurairy: Gdybyś mógł opowiedzieć nam przekaz od wysłannika Allaha aż posiłek będzie gotowy. (Spełniając moją prośbę) Abu Huraira powiedział: Byliśmy razem z wysłannikiem Allaha w dzień podboju Mekki. Mianował on Khalida b. Walida dowódcą prawej flanki, Zubaira dowódcą lewej flanki a Abu

'Ubaide dowódcą piechoty (która miała ruszyć) do środka doliny. (Następnie) powiedział: Abu Hurairo, wezwij do mnie Ansarów. Tak więc wezwałem ich a nich przybyli pośpiesznie. On powiedział: O zgromadzenie Ansarów, czy widzicie opryszków Kurajczytów? Oni powiedzieli: Tak. On powiedział: Kiedy jutro ich napotkacie, wtedy zgładźcie ich. Zasugerował to swoją ręką, kładąc prawą rękę na lewą i powiedział: Spotkacie nas przy as-Safa'. (Abu Huraira kontynuował): Kogokolwiek zobaczyli tego dnia, ten został zabity. Wysłannika Allaha wspiał się pod górę as-Safa'. Ansarowie również tam przybyli i otoczyli górę. Następnie przybył Abu Sufyan i powiedział: Wysłanniku Allaha, Kurajczytów zginęli. Żaden z członków plemienia Kurajczytów nie przeżyje tego dnia. Wysłannik Allaha powiedział: Ten, kto wejdzie do domu Abu Sufyana, ten będzie bezpieczny, ten, kto odłoży swoją broń, ten będzie bezpieczny, ten, kto zarygluje swoje drzwi, ten będzie bezpieczny. (Niektórzy) spośród Ansarów powiedzieli: (Ostatecznie) uległ rozrzewnieniu wobec swojej rodziny i miłości względem jego miasta. Wtedy to na wysłannika Allaha zstąpiło boskie natchnienie. Powiedział on: Mówiliście, że człowiek ów uległ rozrzewnieniu wobec swojej rodziny i miłości względem jego miasta. Czy wiecie jakie jest moje imię? Ja jestem Mahometem, niewolnikiem boga i jego wysłannikiem. (Powtórzył to trzy razy.) Opuściłem moje rodzime miasto dla Allaha i dołączyłem do was. Tak więc będę żył z wami i z wami umrę. Teraz Ansarowie powiedzieli: Na boga, powiedzieliśmy (to) tylko z naszej zachłanności względem Allaha i jego wysłannika. On powiedział: Allah i jego apostoł poświadczają i przyjmują wasze przeprosiny.

<https://sunnah.com/abudawud/20/94>

Przekazał Abdullah ibn Abbas: Al-Abbas ibn AbdulMuttalib przyproceedził AbuSufyana ibn Harba do wysłannika Allaha w roku podboju (Mekki). Tak więc przyjął islam w Marr az-Zahran. Al-Abbas powiedział do niego: Wysłanniku Allaha, AbuSufyan jest człowiekiem, który chętnie pochłubi się tym, jeśli możesz coś dla niego zrobić. On powiedział: Tak, ten kto wejdzie do domu Abu Sufyana, ten jest bezpieczny, i ten, kto zamknie swoje drzwi, ten jest bezpieczny.

<https://sunnah.com/abudawud/20/95>

Przekazał Abdullah Ibn Abbas: Gdy prorok zatrzymał się w Marr az-Zahran, wtedy al-Abbas powiedział: Pomyślałem, przysięgam na Allaha, że jeśli wysłannik Allaha wkroczy do Mekki z wojskiem siłą zanim Kurajczytów przyjdą do niego ubiegając się o ochronę przed nim, wtedy będzie to ich całkowita zagłada. Tak więc pojechałem na mule wysłannika Allaha i myślałem: Może znajdę człowieka, który odpowie na potrzebę względem mieszkańców Mekki i popieszy do mieszkańców Mekki i poinformuje ich o [militarnej] pozycji wysłannika Allaha, tak aby przyszli do niego i ubiegali się o ochronę przed nim. Kiedy byłem w drodze, usłyszałem, jak rozmawiają ze sobą Abu Sufyan oraz Budayl ibn Warqa'. Powiedziałem: O AbuHanzalah! On rozpoznał mój głos i powiedział: AbulFadl? Odparłem: Tak. On powiedział: kto jest z tobą, niech moi rodzice okupią cię swoim życiem? Powiedziałem: Oto wysłannik Allaha i jego ludzie (wraz z nim). On zapytał: Jakie jest wyjście? On powiedział: Jechał za mną, a jego towarzysz wrócił. Gdy nadszedł poranek, wtedy przyprowadziłem go do wysłannika Allaha i wtedy przyjął islam. Powiedziałem: Wysłanniku Allaha, AbuSufyan jest człowiekiem, który chętnie się tym

pochłubi – uczynić coś dla niego. On powiedział: Tak, kto wejdzie do domu AbuSufyana, ten jest bezpieczny; ten, kto zamknie drzwi na sobą, ten jest bezpieczny; ten, kto wejdzie do meczetu, ten jest bezpieczny. Ludzie rozpięchli się do swoich domów i do meczetu.

Podsumowując:

Jak więc widzieliśmy, Mahomet już na samym początku swojej kariery jako „prorok“ planuje podbicie Cesarza oraz Chosrowa, zraża do siebie mieszkańców Mekki poprzez wyśmiewanie ich wiary, ich przodków, bogów itd. i nawołuje ich do przyjęcia islamu, aby poprzez to podbić nie-Arabów.

Gdy podbija Mekkę, wtedy mści się na kilku osobach, którym nigdy nie wybaczył ale zgadza się na amnestię, którą tak naprawdę wyprosił u niego al-Abbas poprzez przyjęcie islamu przez Abu Sufyana, przywódcy Kurajsytów.

Kolejny cytat odnosi się do niewiernych lub „niewierzących“, jak podała Pani Chadid, i ma się odnosić do niewiernych wszystkich okresów.

Cytat: Jeśli idzie o niewierzących, to Bóg mówił, że nie będzie ich karał, jeśli oni poproszą o przebaczenie (Koran, rozdział 8 Zdobywcze Wojenne: werset 33). Werset ten odnosi się do niewiernych wszystkich okresów. Bóg zostawił drzwi do żalu za grzechy otwarte aż do Ostatniego Dnia. Każdy może prosić Boga o przebaczenie. Z tego powodu stosunek muzułmanów do niewiernych ma charakter miłości.

Co powinno wzbudzić naszą uwagę już w pierwszej kolejności, to sam tytuł rozdziału: „Zdobywcze wojenne” lub też „łupy”. Już na początku tejże sury, w wersecie 12, Allah powiada, że zasieje terror w sercach niewiernych – czyli każdego, kto nie jest muzułmaninem:

(Wspomnij) gdy twój pan objawił aniołom: „Zaprawdę, ja jestem z wami, umacniajcie więc tych, którzy uwierzyli. Ja zasieję terror w serca tych, którzy nie uwierzyli, uderzajcie ich więc po karkach i uderzajcie ich po wszystkich palcach u ręki i nogi.“

(<https://quran.com/8/12>, Muhsin Khan)

Jest to jeden z wielu wersetów Koranu, który nawołuje do siania terroru.

Tafsir Ibn Kathir podaje odnośnie tego wersetu:

www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=1560&Itemid

(...) (Ja zasieję terror w serca tych, którzy nie uwierzyli.) oznacza, wy – aniołowie – wspierajcie wiernych, umocnijcie ich (walkę) przeciwko ich wrogom, a tak wdrożycie mój rozkaz wobec was. Ja zasieję strach, hańbę oraz poniżenie nad tymi, którzy przeciwstawiali się mojemu rozkazowi i przeciwstawiali się mojemu wysłannikowi, (uderzajcie ich więc po karkach i uderzajcie ich po wszystkich palcach u ręki i nogi.) uderzajcie ich po ich czołach aby ich rozszarpać i po ich szyjach aby im je odciąć i odcinajcie ich kończyny, ręce i stopy. Powiedziano, że

(po karkach) odnosi się do uderzenia po czołach, lub po karku według Ad-Dahhaka oraz `Atiyyaha Al-`Awfięgo. Potwierdzając drugie [znaczenie] Allah nakazuje wiernym, (Kiedy więc spotkacie (podczas walki na dżihadzie na drodze Allaha) tych, którzy nie wierzą, to uderzcie ich mieczem po (ich) szyi dopóki nie zabijecie i nie zranicie wielu z nich i mocno zaciśnijcie pętle (na nich, aby wziąć ich jako jeńców).) 47:4 (...)

Powyżej mamy nawiązanie do wersetu 47:4, który jest jednym z wersetów dżihadu.

Natomiast werset 8:13 wyjaśnia dlaczego muzułmanie mają siać terror wśród niewiernych:

A to dlatego, że przeciwstawiali się i nie okazywali posłuszeństwa Allahowi i jego wysłannikowi. A kto przeciwstawia się i nie okazuje posłuszeństwa Allahowi i jego wysłannikowi to zaprawdę, wobec tego Allah jest surowy w karaniu.

(<https://quran.com/8/13>, Muhsin Khan)

W wersetach 8:15 do 8:17 Mahomet nakazuje muzułmanom aby nie odwracali się „plecami do niewiernych podczas bitwy“, a ten, kto tak uczyni, ten ściągnie na siebie gniew Allaha. Werset 8:17 podaje ponadto, że to nie muzułmanie zabijają niewiernych lecz sam Allah. W wersecie 8:22-23 Allah porównuje niewiernych do zwierząt, w których nie ma nic dobrego, zaś werset 8:30 podaje – podobnie jak werset 3:54 –, że Allah jest najlepszym spośród knujących podstępny (albo raczej „oszustów“, ponieważ słowo „makr“ oznacza zwodzenie, oszukiwanie – porównaj A Dictionary of Modern Written Arabic: (Arab.-Engl.), strona 1076; książka dostępna na stronie <https://books.google.pl>).

Do czego odnosi się jednak werset 8:33? Przeczytajmy od wersetu 8:31:

8:31

A kiedy recytowane są im nasze wersety (Koranu), wtedy oni mówią: „My już to słyszeliśmy (ten Koran); gdybyśmy chcieli, to moglibyśmy powiedzieć podobne rzeczy. To są tylko baśnie dawnych przodków.“

08:32

I (przypomnijcie sobie) gdy powiedzieli: „O Allahu! Jeśli to (ten Koran) jest rzeczywiście prawdą (objawioną) od Ciebie, to spuść na nas deszcz kamieni z nieba albo sprowadź na nas karę bolesną.“

08:33

Lecz Allah nie będzie ich karać, kiedy ty (Mahomecie) jesteś pośród nich; ani też nie będzie ich karał, jeśli poproszą o przebaczenie (Allaha).

08:34

Lecz dlaczego Allah nie miałby ich ukarać, gdy powstrzymują (ludzi) od Al-Masjid-al-Haram [świętego meczetu], podczas gdy oni nie są jego stróżami? Nikt nie może być jego stróżem jak tylko tylko Al-Muttaqun (bogobojni – patrz V. 2:2) lecz większość z nich nie wie.

08:35

Ich Salat (modły) w tym Domu (Allaha, tzn. Kabie w Mekce) były tylko świstem i klaskaniem w dłoń. Dlatego też zakosztujcie kary za waszą niewiarę.

(<https://quran.com/8/31-35>, Muhsin Khan)

Jak więc widzimy, Allah nie będzie karać niewiernych, gdy Mahomet przebywa pośród nich, niewiernych. Chodzi tutaj zwłaszcza o Abu Jahla – jak podaje tafsir Ibn Abbas. Fraza „jeśli poproszą o przebaczenie“ odnosi się oczywiście do przyjęcia przez niewiernych islamu.

Sura 8:33-35 bardzo przypomina mi również trochę surę 9:5, gdzie Allah nakazuje walkę przeciwko niewiernym i oświadcza, że jeśli tylko przyjmą islam, wtedy muzułmanie mają być dla nich miłośnikami. Czyli: wstąp do naszej religii a wtedy będziemy dla ciebie uprzejmi. Mniej więcej ten sam przekaz znajduje się również w surze 8:38-40:

08:38

Powiedz tym, którzy nie uwierzyli, że jeśli powstrzymają się (od niewiary), wtedy ich przeszłość zostanie im wybaczona. Lecz jeśli powrócą (do tego), wtedy przykłady tych (ukaranych) przed nimi poprzedziły ich już (jako przestroga).

08:39

I zwalczajcie ich, aż nie będzie już fitny (niewiara i politeizm: tzn. czczenie innych boskości poza Allahem) i religia (czczenie) w całości będzie należeć tylko do Allaha [na całym świecie]. Ale jeśli się powstrzymają (od czczenia innych oprócz Allaha), wtedy Allah zaprawdę jest wszechwidzący co oni czynią.

08:40

A jeśli się odwrócą, to wiedźcie, że Allah jest waszym Maula (patronem, Panem, protektorem oraz popiecznikiem itd.), (cóż za) wspaniały Maula i (cóż za) wspaniały wspomóżyciel!
(<https://quran.com/8/38-40>, Muhsin Khan)

Tu więc widzimy, jak niewierni mają zostać potraktowani przez muzułmanów, jeśli nie przyjmą islamu. Przebaczenie od Allaha? Tak, ale jeśli przyjmą islam pod przymusem. Oczywiście kwestia przebaczenia odnosi się również do kwestii zbawienia, o czym pisałem już wcześniej. Jak czytaliśmy: Allah przełoży grzechy muzułmanów na niewiernych, czyli żydów i chrześcijan.

Chciałbym zwrócić uwagę na jeden jeszcze werset w tym rozdziale a mianowicie werset 8:60, który w wersji Muhsina Khana jest bardzo zmodernizowanym tłumaczeniem Koranu:

I przygotujcie przeciwko nim, ile możecie sił, wliczając w to oddziały konnicy (czołgi, samoloty, rakiety, artylerię itd.) jako zagrożenie wobec wrogów Allaha i waszych wrogów oraz innych o których wy może nie wiecie ale Allah wie. A to, co rozdajecie na drodze Allaha zostanie wam zwrócone i nie zostanieie potraktowani niesprawiedliwościami.

(<https://quran.com/8/60>, Muhsin Khan)

Przejdźmy teraz do miłosierdzia jakie Mahomet rzekomo okazywał dzieciom. Pani Chadid przytoczyła tutaj ponownie książkę M. Fethullah Gülen: Eseje - Perspektywy – Opinie. Hadis o płaczącym dziecku i modłach pojawia się w kilku miejscach:

<https://sunnah.com/bukhari/10/104>

Przekazał Anas bin Malik: Prorok powiedział: „Gdy rozpoczynam modły, wtedy zamierzam je przedłużyć lecz słysząc płacz dziecka skracam je, gdyż wiem, że płacz dziecka wzbudza zaniepokojenie matki.“

<https://sunnah.com/bukhari/10/105>

Przekazał Anas bin Malik: Prorok powiedział: „Kiedykolwiek rozpoczynam modły, wtedy zamierzam je przedłużyć lecz słysząc płacz dziecka skracam je, gdyż wiem, że płacz dziecka wzbudza zaniepokojenie matki.“

<https://sunnah.com/bukhari/10/259>

Przekazał `Abdullah bin Abi Qatada Al-Ansari: Mój ojciec powiedział [że] wysłannik Allaha powiedział: „Kiedykolwiek staje do modłów, wtedy zamierzam je przedłużyć, lecz słysząc płacz dziecka skróciłbym je, gdyż niechętnie wprawiam jego matkę w zakłopotanie.“

Ciekawe jest również, że to właśnie kobieta – obok osiołka i psa – anuluje modły do Allaha:

<https://sunnah.com/bukhari/8/158>

Przekazała Aisza: Usłyszałam rzeczy, które anulują modlitwę. Powiedzieli: „Modlitwę anuluje pies, osiołek i kobieta (jeśli przechodzą przed modlącymi się ludźmi).“ Powiedziałam: „Zrobiliście z nas kobiet psy. Widziałam jak prorok modlił się, podczas gdy ja leżałam na łóżku między nim a Kiblą [kierunek odprawiania modłów]. Kiedy tylko czegoś potrzebowałam, wymykałam się, bo nie lubiałam stawać przed nim.“

Natomiast w następujących hadisach Mahomet powiada, aby bić dziecko, gdy osiągnie ono wiek dziesięciu lat:

<http://sunnah.com/abudawud/2/104>

Przekazał As-Saburah: Prorok powiedział: Każcie chłopcu odprawiać modły gdy osiągnie wiek siedmiu lat. Bijcie go aby się modlił, gdy osiągnie wiek dziesięciu lat.

<https://sunnah.com/abudawud/2/105>

Przekazał Abdullah ibn Amr ibn al-'As: Wysłannik Allaha powiedział: Każcie waszym dzieciom odprawiać modły gdy osiągną wiek siedmiu lat i bijcie je aby się modlili, gdy osiągną wiek dziesięciu lat; i ustawcie ich łóżka (aby spali) osobno.

<https://sunnah.com/riyadussaliheen/1/301>

'Amr bin Shu'aib przekazał zgodnie z upoważnieniem jego ojca, że jego dziadek (niech Allah będzie z niego zadowolony) powiedział: Wysłannik Allaha powiedział: „Każcie waszym dzieciom odprawiać Salát (modły), gdy osiągną wiek siedmiu lat i bijcie je za (brak

ofiarowania) modłów, gdy osiągną wiek dziesięciu lat i nie pozwalajcie, aby (chłopcy i dziewczynki) spały razem.“ [Abu Dawud].

<http://sunnah.com/riyadussaliheen/1/302>

Przekazał Sabrah bin Ma'bad Al-Juhani (niech Allah będzie z niego zadowolony): Wysłannik Allaha powiedział: „Nauczcie chłopca Salat (modłów) gdy osiągnie wiek siedmiu lat i ukarźcie go (jeśli nie ofiaruje modłów), gdy osiągnie wiek dziesięciu lat.“ [Abu Dawud oraz Tirmidhi]. Narracja w zbiorze Abu Dawuda to: Wysłannik Allaha powiedział „Kaźcie chłopcu odprawiać Salat (modły), gdy osiągnie wiek siedmiu lat.“

<https://sunnah.com/tirmidhi/2/260>

(Sabrah bin Ma'bad al-Juhni) przekazał, że: Wysłannik Allaha powiedział: „Nauczcie chłopca Salat (modłów), gdy osiągnie wiek siedmiu lat i bijcie go (jeśli nie odprawia modłów), gdy osiągnie wiek dziesięciu lat.“

Czy więc Mahomet był miłosierny dla dzieci muzułmańskich?

Niestety Mahomet nie był również miłosierny wobec dzieci niewiernych, gdyż uważał, że dzieci niewiernych są tacy sami jak ich rodzicie. Mahomet wprowadził potępia później kilka razy zabijanie kobiet i dzieci, lecz nie jest uwarunkowane miłosierdziem a raczej chęcią zdobycia niewolnic seksualnych oraz nowych żołnierzy.

Szczególnie ciekawy przekaz znajduje się w następującym hadisie, gdy ludzie zbierają się wokół pewnej martwej kobiety zabitej podczas prowadzenia dżihadu.

<https://sunnah.com/urn/1276910>

Przekazano, że Hanzalah Al-Katib powiedział: „Wyruszyliśmy do walki u boku wysłannika Allaha i minęliśmy zabita kobietę wokół której zgromadzili się ludzie. Odsunęli się aby przepuścić proroka i on powiedział: ‘Ta (kobieta) nie była spośród tych, którzy walczyli.’ Następnie powiedział do pewnego mężczyzny: ‘Idź do Khalida bin Walida i powiedz mu, że wysłannik Allaha nakazuje wam [tak]: „Nie zabijajcie kobiet ani żadnego robotnika (rolnego).”“

W surze 9:23 Mahomet ostrzega muzułmanów, że jeśli porzucą dżihad i zajmą się uprawą ziemi, wtedy Allah ześle na nich hańbę, której nie usunie, dopóki nie powrócą do swojej religii – zobacz wykładnię sury 9:23 (Tafsir Ibn Kathir)

(http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2571&Itemid=64)

(...)(Jeśli zaangażujecie się w `lynah (rodzaj Riby), podążycie za bydłem (uprawiając ziemię), będziecie zadowoleni z rolnictwa oraz porzucicie dżihad, wtedy Allah ześle na was hańbę, której nie usunie, dopóki nie powrócicie do swojej religii.)“ (...)

lub ten oto hadis: <http://sunnah.com/abudawud/24/47>, w którym potwierdza się wyjaśnienie sury 9:23:

Przekazał Abdullah ibn Umar: Słyszałam, że wysłannik Allaha powiedział: Jeśli zaangażujecie się w transakcję inah, podążycie za wołami i będziecie zadowoleni z rolnictwa oraz porzucicie toczenie dżihadu (walkę na drodze Allaha), [wtedy] Allah uczyni, że hańba zapanuje nad wami i nie wycofa jej, aż nie powrócicie do swojej pierwotnej religii.

Kto więc wyżywi muzułmanów, jeśli nikt nie zajmie się rolnictwem? Odpowiedź jest prosta: podbici niewierni.

Powracając do zabijania kobiet i dzieci: poniżej znajduje się jeden z kilku hadisów, w których jest ukazane, że lepiej jest brać kobiety i dzieci w niewolę zamiast ich zabijać – kobiety mogą być niewolnicami seksualnymi a dzieci można wychować na „dobrych“ muzułmańskich wojowników czyli dżihadystów.

<https://sunnah.com/bukhari/56/249>

Przekazał Abu Sa`id Al-Khudri: Gdy plemię Bani Quraiza było gotowe, aby zaakceptować werdykt Sa`da, wtedy wysłannik Allaha wysłał po Sa`da, który był w pobliżu. Sa`d przyjechał na osiołku, a gdy się zbliżał, wtedy wysłannik Allaha powiedział (do Ansarów): „Wstańcie wobec waszego przywódcy.“ Sa`d przyszedł i usiadł obok wysłannika Allaha, który powiedział do niego. „Ci ludzie są gotowi zaakceptować twój werdykt.“ Sa`d powiedział: „Wydaję werdykt, że ich wojownicy powinni zostać zabici a ich kobiety i dzieci powinni zostać wzięci jako jeńcy.“ Prorok zaznaczył wtedy: „O Sa`dzie! Osądziłeś pośród nich według (lub podobnie do) werdyktu króla Allaha.“

<https://sunnah.com/bukhari/79/36>

Przekazał Abu Sa`id: Ludzie (plemienia) Quraiza uzgodnili, że przyjmą orzeczenie Sa`da. Prorok wysłał po niego (Sa`da) i on przyszedł. Prorok powiedział (do tych ludzi): „Wstańcie wobec waszego wodza lub najlepszego spośród was!“ Sa`d usiadł obok proroka i prorok powiedział (do niego): „Ci ludzie zgodzili się zaakceptować twój werdykt.“ Sa`d powiedział: „Więc ogłaszam werdykt, że ich wojownicy powinni zostać zabici a ich kobiety i dzieci powinni zostać wzięci w niewolę.“ Prorok powiedział: „Osądziłeś według sądu króla (Allaha).“
(Patrz hadis numer 447, tom 5)

<https://sunnah.com/bukhari/63/30>

Przekazał Abu Sa`id Al-Khudri: Niektórzy ludzie (tzn. Żydzi z plemienia Quraiza) zgodzili się zaakceptować werdykt Sa`da bin Mu`adha, tak więc prorok wysłał po niego (tzn. Sa`da bin Mu`adha). Ten przyjechał na osiołku a gdy zbliżał się do meczetu, wtedy prorok powiedział: „Wstańcie wobec najlepszego spośród was.“ albo powiedział: „Wstańcie wobec waszego wodza.“ Następnie prorok powiedział: „O Sa`dzie! Ci ludzie zgodzili się zaakceptować twój werdykt.“ Sa`d powiedział: „Orzekam więc, że ich wojownicy powinni zostać zabici a ich

kobiety i dzieci powinni zostać wzięci w niewolę.“ Prorok powiedział: „Wydałeś werdykt podobny do werdyktu Allaha (lub werdyktu króla).

Jeśli dziecko było już w wieku dojrzewania, wtedy zostało zabite – o czym możemy przeczytać w następujących hadisach:

<https://sunnah.com/urn/1268580>

Przekazano, że 'Abdul-Malik bin `Umair powiedział: „Słyszałem, że 'Atiyyah Al-Quradhi powiedział: 'Zostaliśmy pokazani wysłannikowi Allaha w dzień podboju plemienia Quraidhah. Ci, którzy mieli już włosy łonowe zostali zabici, a ci, którzy nie mieli włosów łonowych, zostali przy życiu. Ja byłem jednym z tych, którzy nie mieli jeszcze włosów łonowych, więc mnie puszczono.“

<https://sunnah.com/nasai/46/111>

Przekazano, że 'Atiyyah powiedział: „Byłem wśród więźniów Quraizah; zbadano nas, a komu urosły włosy (łonowe), ten został zabity, a komu nie urosły jeszcze włosy [łonowe], temu pozwolono pozostać przy życiu i nie został zabity.“

<https://sunnah.com/nasai/27/41>

Przekazano, że Kathir bin As-Sa'ib powiedział: „Synowie plemienia Quraizah powiedzieli mi, że zostali pokazani wysłannikowi Allaha w dniu podboju plemienia Quraizah, a kto (pośród nich) osiągnął już wiek dojrzewania lub któremu urosły już włosy łonowe, ten został zabity, a kto nie osiągnął jeszcze wieku dojrzewania i nie urosły mu włosy łonowe, ten został (przy życiu).“

Ale to jeszcze nie koniec, ponieważ dzieci wolno zabijać jeśli:

<https://sunnah.com/muslim/32/168>

Przekazano zgodnie z upoważnieniem Yazida b. Humzuzy, który powiedział: Najda b. 'Amir al-Haruri napisał do Ibn Abbasa pytając go odnośnie niewolnika oraz kobiety – czy otrzymają udział spośród łupów (jeśli uczestniczyli w dżihadzie); odnośnie zabijania dzieci (wroga) (podczas wojny); odnośnie sieroty – kiedy dobiega końca sieroctwo; odnośnie krewnych (świętego proroka) – kim ci są. Powiedział do Yazida: Napisz do niego. (Gdyby nie to, że mógłby popełnić głupstwo, to bym do niego nie napisał.) Napisz: Napisałeś pytając się o kobietę oraz niewolnika – czy otrzymają udział spośród łupów jeśli uczestniczyli w dżihadzie. (Powinieneś wiedzieć, że) nie ma dla nich nic takiego z wyjątkiem tego, że otrzymają nagrodę. I napisałeś pytając mnie odnośnie zabijania dzieci wroga podczas wojny. (Powinieneś zdać sobie sprawę z tego, że) wysłannik Allaha (niech pokój będzie z nim) ich nie zabijał. I również i ty nie powinieneś ich zabijać, chyba że wiesz to co wiedział towarzysz Mojżesza (tzn. Khadir) odnośnie chłopca, którego zabił. I napisałeś pytając mnie odnośnie sieroty – kiedy okres jego sieroctwa dobiega końca, tak aby przydomek „sieroty“ został od niego usunięty. (Oдноśnie

tego, powinieneś wiedzieć, że) przydomek „sierota“ nie zostanie usunięty od niego, dopóki nie osiągnie dojrzałości ciała i umysłu. I napisałeś pytając mnie o bliskich krewnych (świętego proroka) – kim oni są. Sądzymy, że to my nimi jesteśmy, lecz nasi ludzie odmówili nam tego (tej pozycji oraz towarzyszących temu przywilejów).

<https://sunnah.com/muslim/32/170>

Przekazano zgodnie z upoważnieniem Yazida b. Humuzu, który powiedział: Najda napisał do Ibn Abbasa. Siedziałem w towarzystwie Ibn Abbasa, gdy czytał jego list i pisał odpowiedź. Ibn Abbas powiedział: Gdyby nie chodziło o to, aby zapobiec temu aby popadł w nieprawość to bym nie odpowiedział na ten list, oby nigdy nie zaznał szczęścia. Odpisał w odpowiedzi odnosząc się do udziału bliskich krewnych (świętego proroka) (spośród łupów) o których wspomniał bóg [Allah]. (Muszę ci powiedzieć, że) myśleliśmy, że to my byliśmy bliskimi krewnymi wysłannika Allaha, lecz nasi ludzie odmówili uznania nas jako takich. Pytałeś o sierotę w odniesieniu do tego, kiedy jego sieroctwo dobiega końca. (Muszę powiedzieć, że) gdy osiągnie wiek zawierania małżeństwa, osiągnie wiek dojrzałości umysłowej oraz jego dobytek zostanie mu zwrócony, wtedy nie jest dłużej uznawany za sierotę. Pytałeś czy wysłannik Allaha (pokój niech będzie z nim) zabijał kogokolwiek spośród dzieci politeistów podczas wojny. (Powinieneś wiedzieć, że) wysłannik Allaha nie zwykł zabijać kogokolwiek spośród ich dzieci, i ty (również) nie powinieneś zabijać kogokolwiek spośród nich, z wyjątkiem przypadku, kiedy wiesz o nich to co wiedział Khadir o chłopcu, którego zabił. I pytałeś, czy jest jakaś ustalona część łupu dla kobiet i niewolników, jeśli uczestniczyli w bitwie. (Muszę ci powiedzieć, że) nie ma dla nich ustalonego udziału, lecz otrzymają jakąś nagrodę spośród łupów wojennych.

<https://sunnah.com/muslim/32/167>

Ten przekaz został przekazany zgodnie z upoważnieniem (Yazida b. Humusa), poprzez inny łańcuch przekazicieli wraz z następującą różnicą odnośnie wyjaśnienia jednej z kwestii poruszonej przez Najda w jego liście do Ibn Abbasa: Wysłannik Allaha nie zwykł zabijać dzieci, tak więc i ty nie powinieneś ich zabijać, chyba że mógłbyś wiedzieć, co wiedział Khadir odnośnie dziecka, które zabił lub możesz rozróżnić pomiędzy dzieckiem, które wyrośnie na wiernego [=muzułmanina] (oraz dzieckiem, które wyrośnie na niewiernego), tak abyś zabił (przyszłego) niewiernego a pozostawił (przyszłego) wiernego [przy życiu].

Tak więc Mahomet był „miłosierny“ tylko wobec dzieci muzułmańskich i to tylko wtedy jeżeli jakieś dziecko płakało – w takich przypadkach skracał modły. Oczywiście należy sobie zadać również pytanie odnośnie wieku takiego dziecka, które miałoby zakłócać płaczem modły zanoszone do Allaha i czy matka takiego dziecka mogła być również obecna podczas takich modłów.

Czy islam nakazuje miłowanie rodziców?

Pani Chadid przytoczyła następnie werset 17:24: „Pochyl ku nim miłosierdzie skrzydło pokory i mów: „Panie mój, okaż im miłosierdzie, tak jak oni troszczyli się o mnie w dzieciństwie” (Koran, rozdział 17 Podróż nocna, werset 24).

Rozdział 17 to rozdział objawiony Mahometowi przez anioła Dżibrila w okresie mekkańskim.

W surze 9, czyli przedostatniej surze anulującej wszelkie pokojowe wersety Koranu, czytamy:

O wy którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie jako Auliya (sprzymierzeńców oraz pomocników) waszych ojców oraz waszych braci jeśli przedkładają niewiarę ponad wiarę. A ktokolwiek spośród was tak uczyni, ten jest jednym spośród Zalimun (złoczyńców, itd.)
(<https://quran.com/9/23>, Muhsin Khan)

Dokładniejsze wyjaśnienie znajduje się w tafsirze Ibn Kathira odnośnie sury 9:23

http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2571&Itemid=64

Tytuł: Zakaz brania bałwochwalców jako sprzymierzeńców, nawet spośród krewnych

Allah nakazuje aby stronić od niewiernych, nawet jeśli są to własni rodzice lub dzieci i zakazuje brania ich jako sprzymierzeńców, jeśli wybiorą niewiarę zamiast wiary. Allah ostrzega,

(Nie znajdziesz ludzi, którzy wierzą w Allaha i w Dzień Ostatni a którzy zaprzyjaźnialiby się z tymi, którzy sprzeciwiają się Allahowi i jego wysłannikowi, nawet gdyby to byli ich ojcowie albo ich synowie, albo ich bracia, albo ich krewni. Dla takich Allah zapisał (ustanowił z góry) wiarę w ich sercach i wzmocnił poprzez Rûh [ducha] (dowody, światło oraz prawdziwe przewodnictwo) od siebie. I Allah wpuści ich do ogrodów (raju) gdzie w dole płyną strumyki.) 58:22 Al-Hafiz Al-Bayhaqi zapisał, że `Abdullah bin Shawdhab powiedział: „Ojciec Abu `Ubaydah bin Al-Jarraha wielokrotnie wychwalał bożki wobec swojego syna w dzień bitwy pod Badrem a Abu `Ubaydah unikał go. Gdy Al-Jarrah nalegał, wtedy jego syn Abu `Ubaydah skierował się ku niemu i zabił go. Allah objawił następujący ajat odnośnie tego przypadku, (Nie znajdziesz ludzi, którzy wierzą w Allaha i w Dzień Ostatni, a którzy zaprzyjaźnialiby się z tymi, którzy sprzeciwiają się Allahowi i jego wysłannikowi.“) 58:22 Allah nakazał swojemu wysłannikowi, aby ostrzegł tych, którzy preferują własną rodzinę, krewnych lub plemię ponad Allaha, jego wysłannika oraz dżihad na drodze Allaha,

(Powiedz: Jeśli wasi ojcowie, wasi synowie, wasi bracia, wasze żony, wasi krewni, wasz majątek, który zdobyliście), zgromadziliście oraz zebraliście,

(handel odnośnie którego obawiacie się pogorszenia oraz miejsca waszego zamieszkania, którymi się zachwycacie) oraz przedkładacie i kochacie ponieważ są komfortowe i dogodne. Jeśli te wszystkie rzeczy (są wam droższe niż Allah i jego wysłannik oraz ciężki wysiłek oraz walka na drodze Allaha, wtedy poczekajcie...) co nas was spadnie spośród kary Allaha i jego męki,

(dopóki Allah nie podejmie decyzji. A Allah nie prowadzi ludzi, którzy są nieposłuszni.) Imam Ahmad zapisał, że Zuhrah bin Ma`bad powiedział, że jego dziadek powiedział: „Byliśmy wraz z wysłannikiem Allaha podczas gdy on trzymał rękę Umara bin Al-Khattaba. Umar powiedział: `Na Allaha! Ty, o wysłanniku Allaha, jesteś mi bliższy niż cokolwiek, poza mną samym.'

Wysłannik Allaha powiedział,

(Nikt spośród was nie dostąpi wiary dopóki ja nie stanę się mu bliższy niż nawet on sam.)

Umar powiedział: 'Zaprawdę, teraz jesteś mi bliższy niż ja sam, na Allaha!' Wysłannik Allaha powiedział,

(Teraz, O Umarze!)“ Al-Bukhari również zgromadził ten hadis w swoich zbiorach. Imam Ahmad oraz Abu Dawud (to jest wersja Abu Dawuda) zapisał, że Ibn Umar powiedział:

„Słyszałem, że wysłannik Allaha powiedział,

(Jeśli zaangażujecie się w `lynah (rodzaj Riby), podążycie za bydłem (uprawiając ziemię), będziecie zadowoleni z rolnictwa oraz porzucicie dżihad, wtedy Allah ześle na was hańbę, której nie usunie, dopóki nie powrócicie do swojej religii.)“

(25. Zaprawdę Allah dał wam zwycięstwo w wielu bitwach oraz w dzień bitwy pod Hunain, gdy uradowaliście się z waszej ogromnej liczebności, lecz nie przyniosło to wam korzyści a ziemia, ogromna jaka jest, została dla was wyrównana lecz wy odwróciliście się następnie ku ucieczce). (26. Następnie Allah zesłał swoją Sakinah (spokój) na swojego wysłannika oraz na wiernych i zesłał siły (anioły), których nie widzieliście oraz ukarał niewiernych. Taka jest odpłata dla niewiernych). (27. Następnie Allah zaakceptuje skrucę tego kogo zechce. I Allah jest przebaczący, najbardziej litościwy.)

Jeśli więc rodzice (albo krewni itd.) jakiegoś muzułmanina wybiorą niewiarę, czyli odrzucą islam, wtedy należy od nich stronić. Apostazja (czyli odstępstwo od islamu) to wyrok śmierci – porównaj <http://sunnah.com/nasai/37/94> lub <http://sunnah.com/nasai/37/96>.

Dyskryminacja ze względu na rasę i kolor skóry

Pani Chadid posłużyła się ponownie książką *M. Fethullah Gülen: Eseje - Perspektywy – Opinie* i przytoczyła z niej pewien hadis, który miałby potwierdzać, że w islamie dyskryminacja ze względu na kolor skóry czy też rasizm się nie pojawia.

Hadis ten pojawia się – w przybliżonej wersji – na tej oto stronie:

<http://dailyhadith.abuaminaelias.com/2013/02/05/hadith-on-racism-the-prophet-reprimands-his-companion-for-insulting-bilals-race/>

Historia Bilala – ponieważ to o niego tutaj chodzi – jest wyjątkowa, gdyż był on jednym z pierwszych towarzyszy Mahometa i cieszył się zapewne wyjątkowym uprzywilejowaniem. W Mekce Bilal był niewolnikiem Umayyaha ibn Khalafa, ówczesnego wroga Mahometa, a po przyjęciu islamu został wykupiony przez Mahometa a dokładniej przez Abu Bakrę. Doszło do tego ze względu na bardzo surowe traktowanie Bilala przez jego pana, gdy ten dowiedział się o przyjęciu przez Bilala islamu. Dlaczego Bilal był źle traktowany po przyjęciu islamu? Chodziło zapewne o to, że Umayyah ibn Khalaf był zamożnym mieszkańcem Mekki i obawiał się, że jego dochody związane z czczeniem bożków

zmaleją, jeśli przesłanie Mahometa zostanie przyjęte przez większe grono osób. (Później Bilal zabił swojego byłego pana, Umayyaha ibn Khalafa.)

Tło konfliktu: Bilal zajmował się bożkami w Kabie a Mahomet spotykał go tam i tam również z nim rozmawiał używając wówczas pełnego szacunku języka – co wobec niewolnika było oczywiście czymś rzadko spotykanym. Mahomet czynił tak, ponieważ na początku nie miał jeszcze wielu zwolenników, tak więc zyskiwał nowych zwolenników właśnie poprzez takie zachowanie. Jednak – jak już wiemy – Mahomet zamierzał już na samym początku podbić Cesarza oraz Chosrowa. Podczas rozmowy z Bilalem Mahomet zapytał go czy bożkowie poprawiły jego los i czy zyskał dzięki nim wolność, na co uzyskał od Bilala negatywną odpowiedź. Czytamy o tym w książce „The Silence of Mohammed” autorstwa Salima Bachi.

Zapewne Bilal przyjął więc islam ze względu na oferowaną mu przez Mahometa wolność.

Bilal był jednym z bardzo oddanych towarzyszy Mahometa i został nawet pierwszym muezinem – stało się to z powodu jego głosu. Wyjątkowe traktowanie Bilala przez Mahometa nie oznacza jednak, że w islamie nie istnieje dyskryminacja ze względu na kolor skóry lub też wyznania.

Jeśli chodzi o dyskryminację ze względu na kolor skóry czy też rasizm, to Bilal nie był objęty tym zjawiskiem. Mahomet posiadał jednak niewolników i handlował nimi – co jest przecież udokumentowane w hadisach:

<https://sunnah.com/muslim/22/152>

(23) Rozdział: Pozwolenie na sprzedaż zwierząt za zwierzęta tego samego rodzaju i różnego gatunku

Jabir (niech Allah będzie z niego zadowolony) przekazał: Przyszedł pewien niewolnik i złożył przysięgę wierności wobec apostoła Allaha względem migracji; on (święty prorok) nie wiedział, że ta osoba była niewolnikiem. Następnie przyszedł jego pan i zażądał aby go mu zwrócono, na co apostoł Allaha powiedział: Sprzedaj mi go. I kupił go za dwóch czarnych niewolników a po tym nie odebrał przysięgi wierności od nikogo dopóki nie zapytał czy dana osoba jest niewolnikiem (lub też wolnym człowiekiem).

<https://sunnah.com/nasai/44/173>

(66) Rozdział: Sprzedaż zwierząt za zwierzęta różnych ilości lub gatunku, od ręki do ręki
Przekazano, że Jabir Sair powiedział: „Przyszedł pewien niewolnik i złożył wysłannikowi Allaha przysięgę odnośnie emigracji a prorok nie zdawał sobie sprawy z tego, że ta osoba była niewolnikiem. Następnie przyszedł jego pan i szukał go. Prorok powiedział: 'Sprzedaj mi go.' Tak więc kupił go za dwóch czarnych niewolników a następnie nie akceptował żadnej [przysięgi] od nikogo dopóki nie zapytał: 'Czy jest on niewolnikiem?'"

Z powyższych hadisów dowiadujemy się, że do Mahometa przyszedł pewien człowiek i złożył wobec niego przysięgę, że przyłączy się do wspólnoty muzułmańskiej. Mahomet zaakceptował jego przysięgę lecz nie zdawał sobie sprawy z tego, że ów mężczyzna był niewolnikiem. Innymi słowy: Mahomet nie wiedział, że zaakceptowanie przysięgi tego mężczyzny będzie go coś kosztowało, tak

więc wyciągnął z tej sytuacji wnioski i od tego czasu nie zaakceptował już więcej żadnej przysięgi od nikogo, dopóki nie zapytał czy dana osoba nie jest przypadkiem niewolnikiem. A więc Mahomet nie zamierzał tak naprawdę zapłacić za wyzwolenie niewolników, którzy przechodzili na islam.

Z powyższych hadisów dowiadujemy się również, że jeśli Mahomet kupił pewnego niewolnika (zapewne bardziej nadającego się do prowadzenia dżihadu) za dwóch czarnych niewolników, wtedy oznacza to, że Mahomet musiał posiadać niewolników, którymi handlował. Mahomet mógł wykupić tego niewolnika za pomocą pieniędzy, ale kupił go za dwóch czarnych niewolników, co oznacza, że czarni niewolnicy byli pewnego rodzaju walutą dla Mahometa. Ponadto niewolnik, który złożył przysięgę Mahometowi był zapewne arabskim niewolnikiem a Mahomet wymienił dwóch czarnych niewolników za jednego arabskiego niewolnika, co sugeruje, że czarni niewolnicy byli uważani za mniej wartościowych niewolników niż arabscy niewolnicy i dlatego byli tańsi.

Dlatego też taki jest tytuł powyższego hadisu: „Sprzedaż zwierząt za zwierzęta tego samego rodzaju i różnego gatunku” oraz „Sprzedaż zwierząt za zwierzęta różnych ilości lub gatunku, od ręki do ręki” Tak więc w islamie niewolnicy są porównywani do zwierząt a czarni niewolnicy byli mniej warty niż niewolnicy innego koloru skóry.

W następujących hadisach widzimy, jakie były zalecenia Mahometa względem niewolników:

<https://sunnah.com/urn/1269060>

Przekazano od Abu Hurairy, że wysłannik Allaha powiedział: „Jeśli niewolnik kradnie, wtedy go sprzedaj – choćby za połowę ceny.“

<https://sunnah.com/bukhari/86/62>

Przekazał Abu Huraira oraz Zaid bin Khalid: Ubiegano się o werdykt wysłannika Allaha odnośnie niezamężnej niewolnicy winnej dopuszczenia się nielegalnego stosunku seksualnego. On odparł: „Jeśli dopuści się nielegalnego stosunku seksualnego, wtedy wychłostajcie ją (pięćdziesięcioma uderzeniami) a jeśli dopuści się nielegalnego stosunku seksualnego (po raz drugi), wtedy wychłostajcie ją (pięćdziesięcioma uderzeniami), a jeśli dopuści się nielegalnego stosunku seksualnego (po raz trzeci), wtedy wychłostajcie ją (pięćdziesięcioma uderzeniami) i sprzedajcie ją nawet za linę zrobioną z włosów.“

Ibn Shihab powiedział: „Nie jestem pewien czy prorok nakazał, aby została sprzedana za trzecim czy za czwartym razem, gdy dopuści się nielegalnego stosunku seksualnego.“

<https://sunnah.com/urn/1268350>

Usłyszano, że Jabir bin `Abdullah powiedział: „Zwykliśmy sprzedawać nasze niewolnice i matki naszych dzieci (Umahat Awaldina) za życia proroka gdy był jeszcze pośród nas, i nie widzieliśmy w tym niczego złego.“

Należy jednak przyznać, że Mahomet namawiał do wyzwolenia niewolników – chodzi oczywiście o muzułmańskich niewolników –, lecz nie czynił tego za własne pieniądze:

<https://sunnah.com/nasai/25/58>

Przekazano od Shurahbila bin As-Simty, że powiedział do 'Amra bin 'Abasahy: „O 'Amrze! Opowiedz nam hadis, który usłyszałeś od wysłannika Allaha.“ On powiedział: „Słyszałem, że wysłannik Allaha powiedział: 'Komukolwiek wyrosnie szary włos na drodze Allaha najwyższego, temu będzie to światłem w Dzień Zmartwychwstania. Ktokolwiek wystrzeli strzałę na drodze Allaha najwyższego, niezależnie od tego czy ta dosięgnie wroga czy też nie, to będzie to jakby wyzwolił niewolnika. Ktokolwiek wyzwoli wierzącego niewolnika, to będzie to dla niego jak odkupienie od ognia, kończyrna po kończyrnie.“

<https://sunnah.com/urn/1276610>

Przekazano, że 'Amr bin 'Abasah powiedział: „Słyszałam, że wysłannik Allaha powiedział: 'Ktokolwiek wystrzeli strzałę w kierunku wroga a jego strzała dosięgnie wroga – niezależnie od tego czy go trafi czy też nie – to będzie to jakby wyzwolił niewolnika.“

<https://sunnah.com/urn/415340>

Malik przekazał mi od Ibn Shihaba od Ubaydullaha ibn Abdullaha ibn Utby ibn Masuda, że pewna osoba spośród Ansarów przyszła do wysłannika Allaha, niech Allah go błogosławi i udzieli mu pokoju, wraz z czarną niewolnicą należącą do niego. Powiedział on: „Wysłanniku Allaha, muszę wyzwolić niewolnicę, która jest wierną [muzułmanką]. Jeśli sądzisz, że jest wierną [muzułmanką], wtedy ją wyzwolę.“ Wysłannik Allaha, niech Allah go błogosławi i udzieli mu pokoju, zapytał ją: „Czy zaświadczasz, że nie ma boga nad Allaha?“ Ona powiedziała: „Tak.“ „Czy zaświadczasz, że Mahomet jest wysłannikiem Allaha?“ Ona powiedziała: „Tak.“ „Czy jesteś pewna co do zmartwychwstania po śmierci?“ Ona powiedziała: „Tak.“ Wysłannik Allaha, niech Allah go błogosławi i udzieli mu pokoju, powiedział: „Wyzwól ją.“

<https://sunnah.com/urn/2057030>

Przekazał Abu Dharr: Zapytałem wysłannika Allaha: 'Jaki czyn jest najbardziej doskonały?' On odparł: „Wiara w Allaha i dżihad na jego drodze.“ Następnie zapytałem: 'Którzy niewolnicy nadają się najlepiej (aby ich wyzwolić)' a on odpowiedział: „Ci, których ceny są najwyższe i są najbardziej wartościowi dla swoich właścicieli.“ Uzgodnione.

Jak powinniśmy się już domyśleć, w przypadku wyzwolenia „najbardziej wartościowych“ niewolników chodzi o potencjalnych nowych wojowników wykupionych dla dżihadu.

Ale na tym nie koniec, ponieważ w islamie istnieje również dyskryminacja ze względu na wyznanie:

Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą (w religię islamu, w Koran i proroka Mahometa) spośród Ludzi Księgi (Żydzi i chrześcijanie) oraz Al-Mushrikûn, ci będą przebywać w ogniu piekielnym. Oni są najgorsi ze stworzeń.

(<https://quran.com/98/6>, Muhsin Khan)

Sura 9:28 podaje:

O wy, którzy wierzycie (w jedność Allaha i w jego wysłannika Mahometa)! Zaprawdę muszrikowie (politeiści, poganie, bałwochwalcy, niewierzący w jedność Allaha i w przesłanie Mahometa) są Najasun (nieczystościami). Przeto nie pozwalajcie aby zbliżali się do Al-Masdzid al-Haram po tym roku, a jeśli obawiacie się ubóstwa, to Allah wzbogaci was ze swojej szczodrości, jeśli tego zechce. Z pewnością, Allah jest wszechwiedzący, wszechmądry. (<https://quran.com/9/28>, Muhsin Khan)

Dlatego też do Mekki mogą wjechać tylko muzułmanie: proszę wpisać w okno wyszukiwania na stronie <https://www.google.pl/imghp> „only muslims Mecca” (tylko muzułmanie Mekka). Zastanówmy się co by się stało, gdyby do Watykanu mogli wjechać tylko katolicy?

Tafsir Ibn Kathir odnośnie sury 9:28:

http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2568&Itemid=64

Tytuł: Bałwochwalcom nie wolno się zbliżać do Al-Masdzid al-Haram

Allah nakazuje swoim wiernym sługom, którzy są czyści w religii i w osobie, aby przepędzili od meczetu bałwochwalców, którzy są brudni w sensie religijnym.

Po objawieniu tego ajatu nie pozwolono zbliżyć się bałwochwalcom do meczetu.

Ajat ten został objawiony w dziewiątym roku hidżry.

Wysłannik Allaha wysłał w tym roku Alięgo, któremu towarzyszył Abu Bakr, aby rozczytali bałwochwalcom, że żadnemu muszrikowi nie będzie dozwolone wykonanie hadżdżu po tym roku, ani też żadna naga osoba nie będzie mogła wykonać Tawaf [rytualne okążenie] wokół Domu [Kaby].

Allah uzupełnił ten dekret, uczynił z tego prawne zarządzenie jak również fakt rzeczywisty.

`Abdur-Razzaq zapisał, że Jabir bin `Abdullah tak skomentował ten ajat,

(O wy którzy wierzycie!

Zaprawdę, muszrikowie są nieczyści.

Przeto nie pozwalajcie aby zbliżali się do Al-Masdzid al-Haram po tym roku) „Chyba że był to sługa lub jeden spośród ludzi dhimmi.“

Imam Abu `Amr Al-Awza'i powiedział: „Umar bin `Abdul-`Aziz napisał (do swoich namiestników) aby uniemożliwić żydom i chrześcijanom wstęp do meczetów muzułmanów, a po jego zarządzeniu przedstawił oświadczenie Allaha, (Zaprawdę, muszrikowie są nieczyści.)

`Ata' powiedział: „Cały święty teren }Haram { jest uważany za meczet, gdyż Allah powiedział, (Przeto nie pozwalajcie aby zbliżali się do Al-Masdzid al-Haram (w Mekce) po tym roku.)“

Ajat ten sygnalizuje, że bałwochwalcy są nieczyści i że wierni są czyści.

W autentycznych zbiorach hadisów znajduje się co następuje,

(Wierny nie staje się nieczystym.)

Allah powiedział,

(a jeśli obawiacie się ubóstwa, to Allah wzbogaci was ze swojej szczodrości.)

Muhammad bin Ishaq skomentował: „Ludzie powiedzieli `Nasze rynki zostaną zamknięte, nasz handel zakłócony, a to co zyskaliśmy przypadnie.'

Tak więc Allah objawił ten werseł,

(a jeśli obawiacie się ubóstwa, to Allah wzbogaci was ze swojej szczodrości) z innych źródeł, (jeśli tego zechce), aż po,

(...i nie zostaną upokorzeni.)

Ten ajat oznacza, 'taka będzie wasza rekompensata za zamknięte rynki, czego skutków obawialiście się.

Dlatego też Allah wynagrodził im ich straty – które ponieśli ze względu na odcięcie się od bałwochwalców – dżizją, którą uzyskali od Ludzi Księgi.“

Podobne oświadczenia zostały przekazane od Ibn `Abbasa, Mujahida, `Ikrimahy, Sa`ida bin Jubayry, Qatadahy oraz Ad-Dahhaka oraz innych.

Allah powiedział,

(Z pewnością, Allah jest wszechwiedzący), odnośnie tego co przyniesie wam korzyść, (wszechmądry), w jego nakazach i zakazach, gdyż to on jest wszechdoskonały w jego działaniach oraz oświadczeniach, wszechsprawiedliwy w jego dziełach i decyzjach; niech będzie błogosławiony i święty.

Dlatego też Allah wynagrodził muzułmanom ich straty poprzez dżizję, którą wzięli od ludzi dhimmi.

Osobom, które mają wątpliwości odnośnie wrogości Mahometa względem żydów i chrześcijan, polecam przeczytanie sury 9:29-31 wraz z tafsirem. Tutaj podaję tylko źródła:

Koran: sura 9:29 do 9:31

<https://quran.com/9/29-31>

Tafsir odnośnie sury 9:29:

http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2567&Itemid=64

Tafsir odnośnie sury 9:30:

http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2566&Itemid=64

Tafsir odnośnie sury 9:31:

http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2565&Itemid=64

Tłumaczenia powyższych źródeł na język polski znajdują się na stronie 500 w tym oto PDFie:

http://www.investigateislam.com/wp-content/uploads/2016/11/Czym_jest_dzihad_PL.pdf

Powracając jednak do miłosierdzia Allaha: Pani Chadid podaje, że muzułmanin otrzymuje przebaczenie od Allaha ...

... dopóty, dopóki jego serce będzie wolne od zamiaru nieposłuszeństwa nakazom Boga, nie zaniedbuje celowo religijnych obowiązków i szczerze błaga o przebaczenie. Powodem tego jest fakt, że grzesznik żałuje za swoje błędy i nie trwa przy nich.

Jest to bardzo ciekawe, ponieważ sam Mahomet błagał Allaha o przebaczenie 70 a nawet 100 razy dziennie. Za co więc Mahomet przepraszał Allaha tyle razy dziennie? Czy więc Mahomet trwał w swoich błędach?

<https://sunnah.com/ibnmajah/33/160>

Przekazano od Abu Hurairy, że: wysłannik Allaha powiedział: 'Proszę Allaha o przebaczenie i okazuję skruchę wobec niego sto razy dziennie.'

<https://sunnah.com/bukhari/80/4>

Przekazał Abu Huraira: Słyszałam, że wysłannik Allaha powiedział: „Na Allaha! Proszę Allaha o przebaczenie i nawracam się do niego skruszony więcej niż siedemdziesiąt razy dziennie.“

<https://sunnah.com/muslim/48/52>

Al-Agharr al-Muzani, który był pośród towarzyszy (świętego proroka) przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: Jest (czasami) pewnego rodzaju cień nad moim sercem i proszę Allaha o przebaczenie sto razy dziennie.

<https://sunnah.com/urn/642940>

Przekazał Az-Zuhri: od Abu Salamahy, od Abu Hurairy [niech Allah będzie z niego zadowolony] (odnośnie): 'Proś o przebaczenie za twoje grzechy, oraz za wiernych mężczyzn i kobiet (47:19).' Że wysłannik Allaha powiedział: „Zaprawdę, proszę Allaha o przebaczenie siedemdziesiąt razy dziennie.“

Podobne hadisy znajdują się tutaj: <https://sunnah.com/riyadussaliheen/1/13>,
<https://sunnah.com/riyadussaliheen/1/14>, <https://sunnah.com/riyadussaliheen/20/2>,
<https://sunnah.com/ibnmajah/33/161>, <https://sunnah.com/ibnmajah/33/162>,
<https://sunnah.com/muslim/48/53> itd.

Jeśli Mahomet – jak podaje na przykład sura 33:21 – jest najlepszym przykładem do naśladowania dla muzułmanów, to dlaczego prosił Allaha o przebaczenie ponad 70 razy dziennie, czyli tak mniej więcej co 20 minut?

Mahomet jest jednak wyjątkowym prorokiem, gdyż Allah przebaczył mu jego grzechy, które popełnił w przeszłości oraz te, które Mahomet popełni w przyszłości:

<https://sunnah.com/urn/1287670>

Przekazano od Ziyada bin 'Ilaqahy, że usłyszał, że Mughirah powiedział: „Wysłannik Allaha stał (odprawiając modły) dopóki nie spuchły mu stopy. Powiedziano: 'O wysłanniku Allaha, Allah wybaczył ci twoje grzechy z przeszłości i te które popełnisz w przyszłości.' On powiedział: 'Czyż nie mam być wdzięcznym niewolnikiem?'“

<https://sunnah.com/urn/1287680>

Przekazano, że Abu Hurairah powiedział: „Wysłannik Allaha zwykł odprawiać modły dopóki nie spuchły mu stopy. Powiedziano: 'O wysłanniku Allaha, Allah wybaczył ci twoje grzechy z przeszłości i te które popełnisz w przyszłości.' On powiedział: 'Czyż nie mam być wdzięcznym niewolnikiem?'”

<https://sunnah.com/bukhari/2/13>

Przekazała Aisza: Kiedykolwiek wysłannik Allaha nakazał muzułmanom coś uczynić, wtedy nakazywał im spełniać uczynki, które były dla nich łatwe (według ich sił i wytrwałości). Oni powiedzieli: „O wysłanniku Allaha! My nie jesteśmy tacy jak ty. Allah wybaczył ci twoje grzechy z przyszłości i te, które popełnisz w przyszłości.” Tak więc apostoł Allaha rozgniewał się i było to widoczne po jego twarzy. Powiedział on: „Ja jestem najbardziej pobożny i znam Allaha lepiej od was wszystkich.”

<https://sunnah.com/bukhari/97/124>

Przekazał Ibn Abbas: Kiedykolwiek prorok ofiarował nocne modły (Tahajjud), wtedy mawiał: „O Allahu! Wszelka chwała należy się tobie, ty jesteś światłem niebios i ziemi. I wszelka chwała należy się tobie, ty jesteś opiekunem niebios i ziemi. Wszelka chwała należy się tobie, ty jesteś Panem niebios i ziemi i wszystkiego co się w nich znajduje. Ty jesteś prawdą i twoja obietnica jest prawdą i twoja mowa jest prawdą i spotkanie z tobą jest prawdą i prawdą jest raj i (ogień) piekielny jest prawdą i wszyscy prorocy są prawdą i Godzina jest prawdą. O Allahu! Tobie ulegam i w ciebie wierzę i na tobie polegam i tobie okazuję skruchę i walczę na twojej drodze i rządę za pomocą twoich nakazów. Tak więc proszę przebac mi moje grzechy z przeszłości i grzechy przyszłości i te grzechy, które popełniłem w tajemnicy lub publicznie. Tobie oddaję cześć i nikt nie ma prawa być czczonym poza tobą.” (Patrz hadis numer 329, tom 8)

<https://sunnah.com/abudawud/14/77>

Przekazała Aisza, żona proroka: Pewien człowiek powiedział do wysłannika Allaha: Wysłanniku Allaha, zaskoczył mnie świt, podczas gdy byłem w stanie nieczystości seksualnej a chcę pościć. Wysłannik Allaha powiedział: Ja również zostałem zaskoczony świtem podczas gdy byłem w stanie nieczystości seksualnej; i ja również chcę pościć. Biorę więc kąpiel i poszczę. Mężczyzna powiedział: Wysłanniku Allaha, ty nie jesteś jak my; Allah wybaczył ci twoje grzechy z przeszłości i te które popełnisz w przyszłości. Wysłannik Allaha rozgniewał się i powiedział: Przysięgam na Allaha, mam nadzieję, że będę najbardziej bogobojny spośród was względem Allaha i najbardziej obeznany spośród was odnośnie tego za czym podążam.

Niesprawiedliwy lecz miłosierny Allah

Pod koniec Pani Chadid przytacza fragment pewnego hadisu, który w całości wygląda tak:

<https://sunnah.com/riyadussaliheen/1/433>

Przekazał Ibn 'Umar (niech Allah będzie z niego zadowolony): Słyszałem, że wysłannik Allaha powiedział: „W Dzień Zmartwychwstania przed swojego Pana przyprohwadzony zostanie wierny [tzn. muzułmanin] i zostanie otoczony jego miłosierdziem; wtedy on [Allah] zmusi go do wyznania jego grzechów mówiąc: 'Pamiętasz jak (popelniłeś) ten grzech i ten grzech?' On odpowie: 'Pamiętam, mój Panie.' Wtedy on [Allah] powie: 'Zakryłem go dla ciebie podczas życia na ziemi i wybaczam ci go dzisiaj'. Następnie przekazany zostanie mu zapis jego dobrych uczynków.“ [Al-Bukhari oraz Muslim].

Tutaj musimy ponownie zadać sobie pytanie: czy Allah jest sprawiedliwy i kto ponosi w takim razie karę za grzechy, które popelnił muzułmanin. Jeśli nikt nie ponosi za nie kary, to w takim razie po co Allah nakazał w ogóle przestrzegać jego prawa? Jeśli brak przestrzegania prawa nie pociąga za sobą kary, to jaki jest sens prawa? Ale jak czytaliśmy już powyżej, Allah przełoży grzechy muzułmanów na niewiernych – żydów i chrześcijan – i wpuści muzułmanina do swojego rajy. Gdzie jest tutaj więc sprawiedliwość za popelnione grzechy? Czy sprawiedliwy sędzia odpuszcza komukolwiek jakiegolwiek przestępstwo stawiając na szali jego dobre uczynki i jego złe uczynki? Czy tak wygląda miłosierdzie według islamu?